

100 ARGUMENTÓW ZA UNITARIANIZMEM

Wersja *beta*, niepełna.

WSTĘP

100 Argumentów za tym, że prawdziwie biblijne wyznanie jest jedno:

Wiara w Jednego i w Jedyne Boga Ojca
i w człowieka Jezusa z Nazaretu, którego Bóg Ojciec
uczynił Mesjaszem i Panem.

"A to jest żywot wieczny, aby poznali Jedyne Prawdziwego Boga i Jezusa
Mesjasza, którego posłałeś" (Jan 17,3)

"Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek
Chrystus Jezus." (1 Tym 2,5)

BIBLIA ZA UNITARIANIZMEM

1. Ponieważ Bóg opisany w Biblii jest Jeden i Jedyne.

Oto niektóre dowody z Pisma świętego:

V Mojż. 10,17: "Gdyż Pan, wasz Bóg, jest Bogiem bogów i Panem panów, Bogiem wielkim, potężnym i strasznym, który nie ma względu na osobę ani nie przyjmuje darów."

IV Mojż 6:4 "Słuchaj Izraelu! JHWH jest naszym Bogiem, JHWH jedyny!"

Deut 4:35 "Tobie to pokazano, abyś poznał, że Pan (JHWH) jest Bogiem. Oprócz niego nie ma innego."

Deut. 32:39 "Patrzcie teraz, że to Ja, Ja jestem a oprócz mnie nie ma boga. Ja pozbawiam życia i darzę życiem, Ja ranię i leczę, i z ręki mojej nikt nie zdoła się wyrwać."

2Sm 7:22 "Dlatego wielki jesteś, Panie (JHWH), Boże, bo nikt nie jest taki jak Ty, i nie ma Boga oprócz ciebie we wszystkim, co słyszeliśmy na własne uszy."

1Sm.2:2 "Nikt nie jest tak święty, jak Pan (JHWH), gdyż nie ma nikogo oprócz ciebie"

1Kor.8:4b "wiemy, że nie ma bożka na świecie i że nie ma żadnego innego Boga oprócz Jednego."

Iz. 44:24b "Ja jestem Pan (JHWH), Stwórca wszystkiego, Ja sam rozciągnąłem niebios, sam ugruntowałem ziemię - kto był ze mną?"

Pwt 32:39 Bw „Patrzcie teraz, że to Ja, Ja jestem A oprócz mnie nie ma boga. Ja pozbawiam życia i darzę życiem, Ja ranię i leczę, I z ręki mojej nikt nie zdoła się wyrwać.”

Iz 43:10 Bw „Wy jesteście moimi świadkami - mówi Pan - i moimi sługami, których

wybrałem, abyście poznali i wierzyli mi, i zrozumieli, że to Ja jestem, że przede mną Boga nie stworzono i po mnie się go nie stworzy.”

Iz 44:8 Bw „Nie trwóście się i nie lękajcie się! Czy wam tego już dawno nie opowiedziałem i nie zwiastowałem? I wy jesteście moimi świadkami. Czy jest bóg oprócz mnie? Nie, nie ma innej opoki, nie znam żadnej.”

Iz 45:5-6 Bw „Ja jestem Pan i nie ma innego, oprócz mnie nie ma Boga. Ja ci przypinam pas, chociaż mnie nie znasz,(6) aby poznali od wschodu słońca i od zachodu, że nie ma nikogo oprócz mnie. Ja jestem Pan i nie ma innego.”

2. Ponieważ Jezus uczył, że Bóg jest Jeden.

Na pytanie uczonego w piśmie Jezus cytuje najważniejsze przykazanie.

Mk 12:29 "Zaś Jezus mu powiedział: Pierwsze ze wszystkich przykazanie: Słuchaj, Izraelu! Pan, Bóg nasz, Pan jest jeden."

Kiedy uczony odpowiedział Jezusowi, że wiara w to, że Bóg jest Jeden i miłość bliźniego są daleko ważniejsze niż ofiary i całopalenia,

Jezus powiedział mu: "Niedaleki jesteś Królestwa Bożego" (Por. Mk 12:28-34)

Jezus również naucza uczniów swoich, że tylko jeden jest Ojciec w domyśle Bóg.

Mt 23,9 BW: "Nikogo też na ziemi nie nazywajcie ojcem swoim; albowiem jeden jest Ojciec wasz, Ten w niebie."

Podobnie i w Ew. Łukasza Jezus mówi, że dobry jest tylko Bóg, który jest jeden:

Łk 18:19 bw Rzekł do niego Jezus: Dlaczego zwiesz mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko jeden Bóg.

3. Ponieważ w Biblii jedynym prawdziwym Bogiem jest nazwany Bóg Ojciec.

1Kor 8:4-6 "W wypadku więc pokarmów pochodzących z ofiar składanych bożkom wiemy, że nie ma na świecie żadnego bożka i żadnego bóstwa. Jest tylko jeden Bóg. Chociaż mówi się o istnieniu bogów czy to na niebie, czy to na ziemi - jakby rzeczywiście było wielu bogów i panów - to dla nas istnieje tylko jeden Bóg Ojciec."

Wyraźnie w tym tekście Paweł jedynym, prawdziwym Bogiem w przeciwieństwie do innych bogów nazywa Boga Ojca.

Jasnym jest, że tego wersetu nie należy rozumieć, że chodzi tu o istnienie "jednego Boga Ojca" obok jeszcze "Boga Syna" i "Boga Ducha św".

Wyraźnie z treści wynika, że są tzw. bogowie, ale Bóg jest tylko Jeden - Ojciec.

Podobnie i w liście do Efezjan Paweł podaje, że Bóg jest jeden i jest on Ojcem:

Ef 4:6 bw jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.

Judy 1,25: "Jedynemu Bogu, Zbawicielowi naszemu przez Jezusa Chrystusa (...)."

Juda wyraźnie rozdziela Jedyne Boga JHWH, którego nazywa Zbawicielem od Jezusa Chrystusa. Cześć oddaje Jedynemu Bogu **przez** Jezusa. Prosty wniosek logiczny prowadzi do tego, że ten któremu się oddaje cześć nie jest tym samym przez którego się cześć oddaje.

Świadectwo Starego Testamentu też jest wyraźne, że JHWH jest Ojcem:

Iz 64:7 „A jednak, JHWH, Tyś naszym Ojcem. Myśmy gliną, a Ty naszym twórcą. Dziełem rąk Twoich jesteśmy my wszyscy”

4. Ponieważ Mojżesz, aniołowie, królowie też są nazywani bogami, ludzie także.

W Piśmie nie ma hebrajskich i greckich określeń, które można jednoznacznie oddać polskim słowem "Bóg". Tłumaczone na język polski jako "Bóg" pojawiają się słowa "el" "elohim" i greckie "theos" oraz formy gramatyczne tych słów w liczbie pojedynczej jak i mnogiej. Zarówno terminy hebrajskie jak i greckie oznaczają wielkość, potęgę, siłę, znaczenie, ważność, władzę. Używane są w odniesieniu do ludzi, aniołów, bożków, Boga Jedyne. Często przytaczanym trynitarnym argumentem jest mnoga liczba słowa "elohim", jednak użyte jest to słowo także w stosunku do bytów pojedynczych i jednoosobowych. Hebrajskie i greckie słowa oddawane jako "Bóg" należy traktować jako opisowe, jako oddające wielkość i znaczenie. Bóg Jedyny przekazał ludziom określenie, które w Biblii jest użyte tylko i wyłącznie w stosunku do Niego - Stwórcy i nikogo/niczego innego - tym określeniem jest niewymawialny przez żydów tetragramaton **JHWH** zastępowany czasem słowem "Adonaj" lub "Jah" w Biblii.

W Bibliach, które posiadamy oddawanie hebrajskich terminów określających władzę, potęgę, boskość (el, elohim, adon, adonaj itd.) jest arbitralne. Tłumaczone zazwyczaj wyłącznie na "Bóg" i "Pan".

Podobnie i oddawanie słowa "Bóg" i "Pan" wielką literą w Nowym Testamencie jest arbitralnym wyborem tłumacza, gdyż najstarsze manuskrypty greckie są zapisane majuskułami, czyli samymi wielkimi literami, bez rozróżnienia małych i wielkich liter.

Sam Jezus powiedział:

Jan 10:34-35. "Odpowiedział im Jezus: Czyż w zakonie waszym nie jest napisane: Ja rzekłem: Bogami jesteście?

Jeśli nazwał bogami tych, których doszło słowo Boże [a Pismo nie może być naruszone],"

Paweł pisał o szatanie:

2Kor 4:4 bw "w których bóg (theos) świata tego zaślepił umysły niewierzących, aby im nie świeciło światło ewangelii o chwale Chrystusa, który jest obrazem Boga."

pisał też Paweł:

1Kor 8:5 bw "Bo chociaż nawet są tak zwani bogowie, czy to na niebie, czy na ziemi, i dlatego jest wielu bogów i wielu panów,"

O Herodzie napisano:

Dz 12:22 bt A lud wołał: «To głos boga, a nie człowieka!»

O Pawle napisano:

Dz 14:11 BW: "A gdy ujrzał tłum, co Paweł uczynił, zaczął wołać, mówiąc po likaońsku: Bogowie w ludzkiej postaci zstąpili do nas."

Mojżesz też jest nazwany bogiem (elohim):

2 Moj. 7:1 "I rzekł Pan do Mojżesza: Oto ustanawiam cię bogiem (*elohim*) dla faraona, a brat twój Aaron będzie twoim prorokiem."

Ps 82:1 "Psalm. Asafowy. Bóg (*elohim*) powstaje w zgromadzeniu bogów, pośrodku bogów (*elohim jiszfof*) sąd odbywa:"

W tym Psalmie wyraźnie chodzi o Sędziów Izraela, bądź o aniołów.

Ps 8:5-6 "czyż jest człowiek, że o nim pamiętasz, i czym - syn człowieczy, że się nim zajmujesz? Uczyniłeś go niewiele mniejszym od istot niebieskich (*elohim*), chwałą i czcią go uwieńczyłeś."

Słowo elohim w tym zdaniu przetłumaczono na "istoty niebieskie".

O bożku napisano:

2Moj 34:14 bw "Gdyż nie będziesz się kłaniał innemu bogu (el). Albowiem Pan, którego imię jest 'Zazdrosny', jest Bogiem zazdrosnym."

Iz 44:10 bw "Któż wytwarza bóstwo (el) i odlewa bałwana, który na nic się nie zda? "

Słowo "el" oznacza coś lub kogoś potężnego:

1Moj 14:6 bw "i Chorytów w ich górach Seir aż do El-Paran, które jest na granicy pustyni. "

Ps 80:11 bg "Okryte są góry cieniem jej, a gałęzie jej jako najwyższe (el) cedry." - w innych tłumaczeniach "boże cedry"

Ez 31:11 bw "dlatego wydam go w ręce mocarza (el) wśród narodów, aby z nim postąpił według jego bezbożności i zniszczył go.",

5. Ponieważ Jezus nigdy nie nazwał siebie Bogiem, lecz nazywał jedynym Bogiem Ojca, który go posłał.

Jan 17,3: "A to jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś."

W arcykapłańskiej modlitwie Jezus mówi, że życiem wiecznym jest poznanie "jedynego prawdziwego Boga" oraz Jezusa Mesjasza, którego ten jedyny Bóg posłał.

Jezus Chrystus nie jest jedynym prawdziwym Bogiem, lecz przez jedynego został posłany.

6. Ponieważ Jezus bronił się przed oskarżeniem, że jest równy Bogu.

Gdy faryzeusze zarzucili Jezusowi, że czyni się równym Bogu odpowiedział im:

Jan 10:34 37 "Odpowiedział im Jezus: Czyż w zakonie waszym nie jest napisane: Ja rzekłem: Bogami jesteście? Jeśli nazwał bogami tych, których doszło słowo Boże (a Pismo nie może być naruszone), do mnie, którego Ojciec poświęcił i posłał na świat, wy mówicie: Bluźnisz, dlatego, że powiedziałem: Jestem Synem Bożym?"

Zaprzeczając jednoznacznie tym twierdzeniom.

Faryzeusze i inni niewierzący Żydzi nie mogą być wyznacznikiem jakiegokolwiek prawdy dlatego, że nie mieli Ducha, który mógłby im Prawdę objawić. Tylko wierzący i mający Ducha mogą oświadczyć kim jest Jezus:

Jan 4:24 bt " Bóg jest duchem: potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie»."

Mat 16:17 bw "A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jonasza, bo nie ciało i krew objawiły ci to, lecz Ojciec mój, który jest w niebie."

1Kol 2:10 bw "Albowiem nam objawił to Bóg przez Ducha; gdyż Duch bada wszystko, nawet głębokości Boże."

Przecież Jezus mówił do faryzeuszy. Oni nie posiadali Ducha, który miałby im coś objawić:
Jan 8:44 bt Wy macie diabła za ojca i chcecie spełniać požądania waszego ojca. Od początku był on zabójcą i w prawdzie nie wytrwał, bo prawdy w nim nie ma. Kiedy mówi kłamstwo, od siebie mówi, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa.

Czy komuś o kim tak Jezus mówił mamy wierzyć?

2kol 11:4 bt Jeśli bowiem przychodzi ktoś i głosi wam innego Jezusa, jakiegośmy wam nie głosili, lub bierzecie innego ducha, któregoście nie otrzymali, albo inną Ewangelię, nie tę, którąście przyjęli - znoście to spokojnie.

7. Ponieważ Jezus Chrystus ma swojego Boga.

Jezus nazywa Boga Ojca swoim Bogiem:

Jan 20,17: "(...) Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego, do Boga mego i Boga waszego."

Również Paweł pisze o tym, że Jezus ma swojego Boga:

Ef 1:16 17 BP "nie przestaję dziękować (Bogu), pamiętając o was w moich modlitwach. (Modlę się), aby Bóg naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia dla Jego poznania."

Także Piotr pisał:

1Piotr 1:3 „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei:"

Po zmartwychwstaniu i wniebowzięciu, Jezus objawia Janowi w wizji opisanej w Apokalipsie:

Ap 3:12 „Zwycięzcę uczynię filarem w świątyni Boga mego i już nie wyjdzie na zewnątrz. I na nim imię Boga mego napiszę i imię miasta Boga mego, Nowego Jeruzalem, co z nieba zstępuje od mego Boga, i moje nowe imię."

Jezus Chrystus ma swojego Boga i Ojca; Jezus mówi o swoim Bogu gdy był między uczniami, mówi też o swoim Bogu gdy już jest wywyższony i siedzi po prawicy Jedynego Boga. Ten kto ma swojego Boga nie może być tym samym Bogiem.

8. Ponieważ Ojciec większy jest od Jezusa.

Bóg Jedyne JHWH nazwany w Starym Testamencie Ojcem tak objawił się Izraelowi:

2 Moj. 18:11 Teraz wiem, że Pan (JHWH) jest większy niż wszyscy bogowie, bo dlatego wyratował lud z niewoli Egipcjan, że ci zuchwale z nim postępowali.

Jezus uczył o Ojcu większym od Niego.

W przypowieści:

Łuk. 22:27 Któż bowiem jest większy? Czy ten, który u stołu zasiada, czy ten, który służy? Czy nie ten, który u stołu zasiada? Lecz Ja jestem wśród was jako ten, który służy.

Pośrednio:

Jan. 10:29 Ojciec mój, który mi je dał, jest większy nad wszystkich i nikt nie może wyrzucić ich z ręki Ojca.

W porównaniach:

Jan. 13:16 Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Sługa nie jest większy nad pana swego ani poseł nie jest większy od tego, który go posłał.

I wprost:

Jan 14,28: "(...) Gdybyście mnie miłowali, tobyście się radowali, że idę do Ojca, bo Ojciec większy jest niż ja."

Podobnie uważa Paweł, mówiąc, że Jezus Chrystus ma swoją "głowę":

1Kor 11:3 "Chciałbym, żebyście wiedzieli, że głową każdego mężczyzny jest Chrystus, mężczyzna zaś jest głową kobiety, a głową Chrystusa - Bóg."

1kor 15:27 bw "Wszystko bowiem poddał pod stopy jego. Gdy zaś mówi, że wszystko zostało poddane, rozumie się, że oprócz tego, który mu wszystko poddał. "

9. Ponieważ kto wierzy w Syna, nie w niego wierzy, ale w Ojca.

Jan 12, 44: "A Jezus zawołał donośnym głosem: Kto wierzy we mnie, nie we mnie wierzy, ale w tego, który mnie posłał"

Jan 5:24 BT: "Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze śmierci przeszedł do życia."

Te słowa ewidentnie zaprzeczają temu, że Jezus równa się z Bogiem Ojcem.

Jezus wskazuje, że wierząc w niego, czyli w to, że jest przyobiecany Mesjaszem, nie

wierzymy w niego jako Boga,
lecz wierzymy w Jedyne Boga Ojca. Bo kto uznaje Jezusa za Mesjasza (za Chrystusa) i
wierzy w jego posłannictwo,
wierzy zarazem Bogu Ojcu.

Co więcej Jezus "zawołał donośnym głosem". To niezbyt sugeruje o ważności tego sformułowania.

Być może właśnie celowo autor Ewangelii to zaznaczył.

10. Ponieważ przyobiecany Mesjasz miał być potomkiem człowiekiem.

Potomkiem kobiety:

1Moj 3:15, „Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie i niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę.»

Potomkiem człowieka, Abrahama:

Rdz 22:18 bw: " i w potomstwie twoim błogosławione będą wszystkie narody ziemi za to, że usłuchałeś głosu mego."

Rdz 17,6 bw: "Rozmnożę więc ciebie nad miarę i wywiodę z ciebie narody, i królowie pochodzą od ciebie"

Gal 3:16 "Otóż, obietnice dane były Abrahamowi i potomkowi jego. Pismo nie mówi: I potomkom - jako o wielu, lecz jako o jednym: I potomkowi twemu, a tym jest Chrystus."

Potomkiem człowieka, Dawida:

2Sam 7:12-14 bw a gdy dopełnią się dni twoje i zaśniesz ze swoimi ojcami, Ja wzbudzę ci potomka po tobie, który wyjdzie z twego łona, i utrwali twoje królestwo. On zbuduje dom mojemu imieniu i utwierdzi tron królestwa jego na wieki. Ja będę mu ojcem, a on będzie mi synem; gdy zgrzeszy, ukarzę go różgą ludzką i ciosami synów ludzkich,
Ps 89:4-5 bw Zawarłem przymierze z wybranym swoim, Przysiągłem Dawidowi, słudze swemu: Na wieki utwierdzię potomstwo twoje i tron twój zbuduję po wszystkie pokolenia. Sela.

Dz. Ap. 2:29-30 "Mężowie bracia, wolno mi otwarcie mówić do was o patriarsze Dawidzie, że zmarł i został pogrzebany, a jego grób jest u nas aż po dzień dzisiejszy. Będąc jednak prorokiem i wiedząc, że mu Bóg zaręczył przysięgą, iż jego cielesny potomek zasiądzie na tronie jego,"

Rz 1:2-3 "którą [Bóg] przedtem zapowiedział przez swoich proroków w Pismach Świętych, o Synu swoim, potomku Dawida według ciała,"

11. Ponieważ Jezus nie preegzystował jako byt, lecz był w planie Bożym.

Czy Jezus był posłanym przez Boga preegzystującym przed swoimi narodzinami Bogiem Synem?

Jan też był posłany od Boga, a przecież wcześniej u Boga nie był.

Jan 1:6 "Wystąpił człowiek, posłany od Boga, który nazywał się Jan."

O swoich uczniach też Jezus powiedział:

Jan 17:18 "Jak mnie posłałeś na świat, tak i ja posłałem ich na świat;"

Sposób rozumienia preegzystencji przez trynitarnie chrześcijaństwo jest całkowicie obcy myśli hebrajskiej zapisanej na kartach Biblii. Pamiętajmy, że autorami wszystkich ksiąg Biblii (poza Łukaszem, choć i on był zafascynowanym żydowskim zbawieniem prozelitą) byli Izraelici. Dlaczego skoncentrujemy się na myśleniu zgodnym z myślą hebrajską, niechaj samo Pismo nam odpowie:

Rz 3:1 6 bw "Czymże więc góruje Żyd? Albo co za pożytek jest z obrzezania? Wielki pod każdym względem. Przede wszystkim ten, że im zostały powierzone wyroczenie Boże."

Myślenie hebrajskie posługuje się pojęciem "wyznaczenia", "przeznaczenia", "obecności w Planie Bożym", nie zaś literalnego istnienia wcześniej gdzieś w świecie zewnętrznym - taki sposób myślenia wywodzi się z pogańskiej myśli greckiej, głównie platonizmu, a najbardziej neoplatonizmu (świat idei będących bytami, emanacji bytów). Dla Żyda coś jest przeznaczone, jako już istniejące w wyższej sferze życia. Historia świata jest więc wyznaczona ponieważ jest już w pewnym sensie preegzystująca, i w rezultacie tego ustalona. Ta typowo żydowska koncepcja przeznaczenia może być odróżniona od greckiej idei preegzystencji przez położenie akcentu na „preegzystencję w Boskim zamyśle”. To późniejsze, skażone grecką filozofią myślenie wpisało w ideę preegzystencji obcy Żydom sposób rozumienia i myślenia. Co na ten temat piszą autorzy Biblii?

1Piotr 1:1-2 BT: "Piotr, apostoł Jezusa Chrystusa, do wybranych, przybyszów wśród rozproszenia w Poncie, Galacji, Kapadocji, Azji i Bitynii, którzy wybrani zostali według tego, co przewidział Bóg Ojciec, aby w Duchu zostali uświęceni, skłonili się do posłuszeństwa i pokropieni zostali krwią Jezusa Chrystusa. Łaska wam i pokój niech będą udzielone obficie!"

1Piotr 1:20 bt "On był wprawdzie przewidziany przed stworzeniem świata, dopiero jednak w ostatnich czasach się objawił ze względu na was."

Piotr jako mesjański Żyd dalej zachował ten typowy żydowski sposób myślenia, dla Piotra preegzystencja to przeznaczenie, plan Boga Ojca, nie pisze Piotr o istnieniu przed narodzinami, a jedynie o obecności w planie Bożym. Czy Piotr był trynitarianinem, czy wierzył w literalną preegzystencję Mesjasza?

Podobnie napisane jest o Jeremiaszu:

Jer 1:5 bw "Wybrałem cię sobie, zanim cię utworzyłem w łonie matki, zanim się urodziłeś, poświęciłem cię, na proroka narodów przeznaczyłem cię."

Ten zapowiedziany i zaplanowany przez Boga Mesjasz objawi się przy swoich narodzinach, i wtedy będzie nazwany Synem Bożym, nie wcześniej, tylko dopiero wtedy.

Łuk 1:35 bw "I odpowiadając anioł, rzekł jej: Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego zacięni cię. Dlatego też to, co się narodzi, będzie święte i będzie nazwane Synem Bożym."

Piotr wyraża się i o zbawieniu jako przygotowanym:

1Piotr 1:5 bw "którzy mocą Bożą strzeżeni jesteście przez wiarę w zbawienie, przygotowane do objawienia się w czasie ostatecznym."

Podobnie i Paweł wyraża się o nas:

Ef 1:4 bw "w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości

Przecież uczniowie Jezusa nie preegzystowali."

Jezus mówił o Królestwie:

Mat 25:34 bw "**Wtedy powie król tym po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, odziedziczcie Królestwo, przygotowane dla was od założenia świata.**

Królestwo nie istniało od zawsze, a jedynie było zaplanowane."

Bez zrozumienia tego typowego żydowskiego widzenia Bożego planu nie sposób prawidłowo zrozumieć słów Żyda Jezusa.

Jan 17:5 bw "**a teraz Ty mnie uwielbij, Ojcze, u siebie samego tą chwałą, którą miałem u ciebie, zanim świat powstał.**"

i inne podobne wypowiedzi Jezusa są zgodne z hebrajskim sposobem myślenia, Jezus mówi o swoim miejscu w Bożym zamiarze i planie, który to plan już wcześniej zaistniał pośród bożego ludu Izraela jako słowo prorockie. Tylko i wyłącznie opieranie się o uwarunkowania środowiska językowo-kulturowo-religijnego żydów sprzed I wieku możemy rozumieć słowa zapisane przez żydów w ewangeliach i wypowiedziane przez żyda Jezusa. Czy będziemy twierdzić, że w czasach Daniela wydarzyły się widziane w wizji prorockiej zdarzenia? Czy raczej jest to wizja bożych zamiarów, odkrycie przed Danielem planu i przyszłych wydarzeń? Ta wizja niejako jest preegzystencją tego co ma się wydarzyć.

Dan 7:13-14 bw "**I widziałem w widzeniach nocnych: Oto na obłokach niebieskich przyszedł ktoś, podobny do Syna Człowieczego; doszedł do Sędziwego i stawiono go przed nim. I dano mu władzę i chwałę, i królestwo, aby mu służyły wszystkie ludy, narody i języki, Jego władza - władzą wieczną, niezmienną, jego królestwo - niezniszczalne.**"

Przecież w czasach Daniela Mesjasz nie miał jeszcze swojego królestwa, i wszystkie ludy mu nie służyły.

W korelacji z tak objawionym zamiarem Boga Jezus mówi to co jest w **Jana 17:5**.

Istnienie przed Abrahamem **Jan 8:58** bw "**Odpowiedział im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, pierwej niż Abraham był, Jam jest.**" nie może być tłumaczone jako jakieś świadome istnienie przed swoimi narodzinami, jest to idea całkowicie obca hebrajskiemu myśleniu. Zgodnie z myślą biblii hebrajskiej i żydowskich autorów Nowego Testamentu w Bożym planie istnieją od zawsze: świątynia, pokuta, imię Mesjasza czy nawet Mojżesz.

Tego typu myślenie nie jest obce myśli Nowego Testamentu:

Ap 13:8 bg: "**I będą się jej kłaniać wszyscy mieszkający na ziemi, których imiona nie są napisane w księgach żywota Baranka zabitego od założenia świata.**"

Dla Jana plan Boży i prorockie zapowiedzi przewidywały śmierć Jezusa od początku istnienia świata, nie zaś Jego literalną preegzystencję.

Ciekawie żydowskie rozumienie preegzystencji ujął norweski uczony Mowinckel:

"Że jakieś wyrażenie czy nośnik Bożej woli dla świata, Jego zbawiająca rada i cel, była obecna w Jego umyśle, czy Jego „Słowie”, od początku, jest naturalnym sposobem

mówienia, że nie jest to przypadkowym, ale stosownym rozwinięciem i wyrażeniem Bożej własnej istoty [Janowe: "Słowo było u Boga i było Bogiem"]. Ten atrybut preegzystencji wskazuje religijną wartość wyższego porządku. Teologia Rabbinična mówi o Prawie, Bożym tronie chwały, Izraelu i innych ważnych obiektach wiary, jako o rzeczach, które zostały stworzone przez Boga, i będących już obecnych u Niego, przed stworzeniem świata. To samo jest prawdą również odnośnie Mesjasza. Jest powiedziane, że jego imię było obecne u Boga, w niebie, uprzednio, to znaczy, że było stworzone zanim świat powstał, i dlatego jest wieczne.

Ale to odniesienie, nie jest czynione do prawdziwej preegzystencji w bezpośrednim i literalnym sensie. Wynika to jasno z faktu, że Izrael jest włączony do tych preegzystujących rzeczy. To nie znaczy, że naród Izraela lub jego przodkowie istnieli dawno temu w niebie, ale, że społeczność Izraela, lud Boży, był od wieczności *w umyśle Boga*, jako czynnik w Jego zamyśle...

To jest prawda odniesień do preegzystencji Mesjasza. To jego „imię”, nie sam Mesjasz, był obecny u Boga przed stworzeniem. W *Peszita Rabbati 152b* jest powiedziane, że „od początku stworzenia świata, Król Mesjasz narodził się, gdyż wstąpił **w myśl Boga** zanim świat został stworzony”. To znaczy, że od wieczności istniała *wola Boża*, że *Mesjasz ma zaistnieć*, i wykonać swoje dzieło w świecie wypełniając wieczny, zbawiający cel Boży "

Podobnie rozumiał Paweł:

Ef 3:9 b7 "i wydobyć na światło, czym jest wykonanie tajemniczego planu, ukrytego przed wiekami w Bogu, Stwórcy wszechrzeczy."

Kol 1:26 bw "tajemnicę, zakrytą od wieków i od pokoleń, a teraz objawioną świętym jego."

2Tym 1:9 bw "który nas wybawił i powołał powołaniem świętym, nie na podstawie uczynków naszych, lecz według postanowienia swojego i łaski, danej nam w Chrystusie Jezusie przed dawnymi wiekami,

Tyt 1:2 bw w nadziei żywota wiecznego, przyobiecanego przed dawnymi wiekami przez prawdomównego Boga, "

Piotr:

1Piotr 1:5 bw "którzy mocą Bożą strzeżeni jesteście przez wiarę w zbawienie, przygotowane do objawienia się w czasie ostatecznym."

1Piotr 1:20 b7 "On był wprawdzie przewidziany przed stworzeniem świata, dopiero jednak w ostatnich czasach się objawił ze względu na was."

Jezus:

Mat 25:34 bw "Wtedy powie król tym po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, odziedziczcie Królestwo, przygotowane dla was od założenia świata."

Jan 17:5 bw "a teraz Ty mnie uwielbij, Ojcze, u siebie samego tą chwałą, którą miałem u ciebie, zanim świat powstał."

Aby zrozumieć Nowy Testament musimy zwrócić szczególną uwagę na jego dziedzictwo kulturowe, które nie było dziedzictwem świata greckiej filozofii, w obrębie myśli której, dogmatyczne creda zostały sformułowane jakieś trzysta lat później. Creda oparte na przejściu przez Kościół pojęć i wierzeń pogańskich filozofii, głównie greckiej. To wtargnięcie pogaństwa zaowocowało pewnym bardzo dziwnym językiem mówienia o Jezusie. Jego "przed-ludzkie istnienie" sygnalizuje fakt, że w rzeczywistości nie jest on istotą ludzką. Jest to coś zbliżonego do idei "bogów w ludzkiej postaci zstępujących do nas".

Było wielu takich kosmicznych zbawców w greko-rzymskim świecie. Jednak był tylko jeden Mesjasz, którego tożsamość była podana na długo przed jego narodzinami. Był on wcześniej znany:

1Piotr 1:20 bt "On był wprawdzie przewidziany przed stworzeniem świata, dopiero jednak w ostatnich czasach się objawił ze względu na was."

Mich 5:1 BT: „A ty, Betlejem Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich! Z ciebie mi wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności”

i miał zostać wzbudzony z Domu Izraela jako Izraelita z pokolenia Judy

5Moj 18:15-18 bw "Proroka takiego jak ja jestem, wzbudzi ci Pan, Bóg twój, spośród ciebie, spośród twoich braci. Jego słuchać będziecie. Według tego, jak prosiłeś Pana, Boga twego, na Horebie, w dniu zgromadzenia, mówiąc: Nie chciałbym już słyszeć głosu Pana, Boga swego, i patrzeć nadal na ten wielki ogień, abym nie zginął, Pan rzekł do mnie: Słusznie powiedzieli. Wzbudzę im proroka spośród ich braci, takiego jak ty. Włożę moje słowa w jego usta i będzie mówił do nich wszystko, co mu rozkażę."

Dz 3:22 bw "Wszak Mojżesz powiedział: Proroka, jak ja, spośród braci waszych wzbudzi wam Pan, Bóg; jego słuchać będziecie we wszystkim, cokolwiek do was mówić będzie."

Dz 7:37 bw "To jest ten Mojżesz, który powiedział synom Izraela: Proroka jak ja wzbudzi wam Pan spośród braci waszych."

Czczenie Zbawiciela mając niewłaściwe idee odnośnie niego, podnosi ryzyko czczenia innego Zbawiciela.

Credo Jezusa jest właściwym credem dla chrystian:

Mk 12:29 bw "Jezus odpowiedział: Pierwsze przykazanie jest to: Słuchaj, Izraelu! Pan, Bóg nasz, Pan jeden jest."

Jedynym Bogiem Izraela i Jezusa był i jest - Ojciec:

Jan 17:3 bw "A to jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś."

Jan 5:44 bw "Jakże możecie wierzyć wy, którzy nawzajem od siebie przyjmujecie chwałę, a nie szukacie chwały pochodzącej od tego, który jedynie jest Bogiem?"

1Tym 2:5 bw "Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus,"

1Kor 8:4 6 bw "Co więc dotyczy spożywania mięsa, składanego w ofierze bałwanom, wiemy, że nie ma bożka na świecie i że nie ma żadnego innego boga, oprócz Jednego. Bo chociaż nawet są tak zwani bogowie, czy to na niebie, czy na ziemi, i dlatego jest wielu bogów i wielu panów, wszakże dla nas istnieje tylko jeden Bóg Ojciec, z którego pochodzi wszystko i dla którego istniejemy, i jeden Pan, Jezus Chrystus, przez którego wszystko istnieje i przez którego my także istniejemy."

12. Ponieważ Bóg nie jest człowiekiem ani synem człowieczym.

4 Moj 23:19 "Bóg nie jest człowiekiem, aby nie dotrzymał słowa Ani synem człowieczym, aby żałował. Czy On powiada, a nie czyni, I mówi, a nie spełnia?"

Użyty tutaj jest nawet termin jakim najczęściej w NT określany jest Jezus - "syn człowieczy".

Jezus wielokrotnie i stanowczo określał siebie jako Syna Człowieczego:

Mt 12,40 BT: "Albowiem jak Jonasz był trzy dni i trzy noce we wnętrzościach wielkiej ryby, tak Syn Człowieczy będzie trzy dni i trzy noce w łonie ziemi."

Mt 17,9 BT: "A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im mówiąc: Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie."

Mt 26,24 BT: "Wprawdzie Syn Człowieczy odchodzi, jak o Nim jest napisane, lecz biada temu człowiekowi, przez którego Syn Człowieczy będzie wydany. Byłoby lepiej dla tego człowieka, gdyby się nie narodził."

Jan. 9,35-37: „A gdy Jezus usłyszał, że go wyrzucili, i gdy go spotkał, rzekł: Czy wierzysz w Syna Człowieczego? A on odpowiadając, rzekł: Któż to jest, Panie, bym mógł w niego uwierzyć? A Jezus rzekł do niego: Widziałeś go już, a jest nim właśnie Ten, co rozmawia z tobą.”

Po zmartwychwstaniu nadal określa się jako Syn Człowieczy:

Mt 13,41 BT: "Syn Człowieczy pośle aniołów swoich: ci zbiorą z Jego królestwa wszystkie zgorszenia i tych, którzy dopuszczają się nieprawości"

Mt 16,27 BT: "Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego razem z aniołami swoimi, i wtedy odda każdemu według jego postępowania."

Mt 24,44 BT: "Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo w chwili, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie."

Mat 19,28 BT: "Jezus zaś rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Przy odrodzeniu, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na swym tronie chwały, wy, którzy poszliście za Mną, zasiądziecie również na dwunastu tronach, sądząc dwanaście pokoleń Izraela."

Luk 22,69 BT: "Lecz odtąd Syn Człowieczy siedzieć będzie po prawej stronie Wszechmocy Bożej»"

Takim też widzi Go Szczepan:

Dz 7:56 **bw** "i rzekł: Oto widzę niebiosa otwarte i Syna Człowieczego stojącego po prawicy Bożej."

"Syn Człowieczy" to nic innego jak stwierdzenie, że ktoś jest człowiekiem.

Termin użyty na określenie ludzi:

Deu 32:8 **bt** Kiedy Najwyższy rozgraniczał narody, rozdzielał synów człowieczych, wtedy ludom granice wytyczał według liczby synów Izraela;

Tak też nazwany był Ezechiel:

Eze 2:1 **bt** Rzekł On do mnie: «Synu człowieczy, stań na nogi. Będę do ciebie mówił».

13. Ponieważ Bóg nie może umrzeć.

Oczywistością jest, że Bóg jest nieśmiertelny i nie podlega śmierci. Tymczasem wg tradycyjnej teologii Bóg-człowiek umarł.

Jasno podaje Pismo św., że Bóg Jedyny jest nieśmiertelny:

Hab 1:12 "Czyż nie jesteś odwieczny, o Panie (JHWH), Boże mój Świący, który nie umierasz?"

Rz 1:23 bw I zamienili chwałę nieśmiertelnego Boga na obrazy przedstawiające śmiertelnego człowieka, a nawet ptaki, czworonożne zwierzęta i płazy;

1Tm 6:16 bw "jedyny, który ma nieśmiertelność, który mieszka w światłości niedostępnej, którego nikt z ludzi nie widział i widzieć nie może; jemu niech będzie cześć i moc wieczna. Amen."

Bez wątpienia w tym wersecie chodzi o Boga Ojca, gdyż tak wynika z kontekstu. Bo ten "Jedyny, który ma nieśmiertelność" ma objawić powtórne przyjście Jezusa. Porównaj 1Tym 6,15.

Ponieważ Bóg jest nieśmiertelny nie podlega procesowi śmierci. Tym samym niemożliwością jest aby Jezus będący Bogiem mógł umrzeć. Śmierć Boga-Jezusa byłaby tylko pozorna, nie byłoby zatem mowy o zmartwychwstaniu.

14. Ponieważ Jezus nigdzie nie był nazwany JHWH.

Ponieważ w Starym Testamencie nie ma jednoznacznego określenia "Bóg", lecz występują różne imiona oznaczające Boga, np. "elohim", "el", które bywają też stosowane do określania władzy i majestatu (przypisywane królom, aniołom, sędziom itd.), jednoznaczne określenie Boga Jedynego Wszchemogącego to tetragramaton JHWH, hebr. יהוה

Takim określeniem zapowiadany w ST Mesjasz Jezus nie jest ani razu jednoznacznie tak tytułowany.

Niektórzy próbują dowodzić na podstawie najróżniejszych wersetów że JHWH można odnieść do Mesjasza, jednak zawsze jest to jedynie domysł i nadinterpretacja.

W NT wszystkie hebrajskie określenia na Boga i na władców zamieniono na dwa greckie określenia "Theos" (Bóg) i "Kyrios" (Pan).

Dlatego określenie "Kyrios" a nawet "Theos" niekoniecznie oznacza Jedyne Boga Wszchemogącego JHWH.

Boga JHWH może określać jedynie stwierdzenie: "Bóg Wszchemogący" lub "Jedyny Bóg". A te sformułowania są skierowane do Boga Ojca, nie zaś do Jezusa. (por. argumenty 3 i 4)

15. Ponieważ Jezus jest oddzielnym bytem.

Jan 8:16-18 "A jeśli już sędzę, to sąd mój jest prawdziwy, bo nie jestem sam, lecz jestem Ja i Ten, który mnie posłał. A przecież w zakonie waszym jest napisane, że świadectwo dwóch ludzi jest wiarygodne. Ja świadczę o sobie, a także Ojciec, który mnie posłał, świadczy o mnie."

Ewidentnie Jezus poświadcza oddzielność swego bytu od bytu Ojca. Jeżeliby stanowili jedność substancjalną nie mógłby pisać o świadectwie dwóch.

Nawet w alegorycznej przypowieści o krzewie winnym i latoroślach (Jan 15,1-16) możemy doszukać się rozróżnienia natury Jezusa i Ojca.

Bóg Ojciec jest przedstawiony jako winogrodnik. Zaś Jezus jest krzewem winnym, czyli rośliną, tak jak i latorośle, które reprezentują ludzi.

A zatem w przypowieści Jezus i uczniowie są przedstawieni jako jeden gatunek, byt tego samego typu (substancji/natury) - jako rośliny.

Natomiast Bóg w przypowieści jest odrębnym bytem, gatunkiem - winogrodnikiem, czyli człowiekiem.

Gdyby Jezus miałby być Bogiem inaczej przedstawiłby zapewne tę alegorię.

16. Ponieważ Jezus jest człowiekiem.

W to chyba nikt nie wątpi. Ale gwoli ścisłości przytoczmy kilka wersetów:

Jezus sam siebie nazywa człowiekiem posłanym od Boga:

Jan 8,40 "Lecz teraz chcecie zabić mnie, człowieka, który wam mówił prawdę, którą usłyszałem od Boga: Abraham tego nie czynił".

Ewidentnie skoro Jezus jest człowiekiem, który głosił to co usłyszał od Boga, to znaczy, że nie jest tym Bogiem.

Rz. 5:15 "Lecz nie tak jak z upadkiem ma się sprawa z łaską; albowiem jeśli przez upadek jednego człowieka umarło wielu, to daleko obfitsza okazała się dla wielu łaska Boża i dar przez łaskę jednego człowieka, Jezusa Chrystusa."

Dz. Ap. 2:22 23 "Izraelici, słuchajcie: Ukrzyżowaliście Jezusa z Nazaretu, człowieka, którego posłannictwo Bóg nam potwierdził nadziemską mocą i zdumiewającymi znakami, o czym doskonale wiecie, chociaż został On wydany w ręce niesprawiedliwych z wyraźnej woli i wyroku Bożego."

1Kor 15:21 bw "Skoro bowiem przysła przez człowieka śmierć, przez człowieka też przyszło zmartwychwstanie."

Po zmartwychwstaniu i wniebowzięciu i wywyższeniu Jezus nadal jest określony jako człowiek:

Mt 24,44 BT: "Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo w chwili, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie."

Mat 19,28 BT: "Jezus zaś rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Przy odrodzeniu, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na swym tronie chwały, wy, którzy poszliście za Mną, zasiądziecie również na dwunastu tronach, sądząc dwanaście pokoleń Izraela."

Łuk 22:69 BT: "Lecz odtąd Syn Człowieczy siedzieć będzie po prawej stronie Wszechmocy Bożej»"

Dz 7:56 bw "i rzekł: Oto widzę niebiosa otwarte i Syna Człowieczego stojącego po prawicy Bożej."

Dz 17:31 bt "dlatego że wyznaczył dzień, w którym sprawiedliwie będzie sędzić świat przez Człowieka, którego na to przeznaczył, po uwierzytelnieniu Go wobec wszystkich przez wskrzeszenie Go z martwych»"

17. Ponieważ Jezus jest pośrednikiem między Bogiem a ludźmi.

1 Tym 2,5: "Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus".

Kolejne świadectwo tego, że Bóg jest jeden i nie jest nim Jezus. Jezus wyraźnie przedstawiony tu jest jako człowiek.

Jeśli byłby tożsamy z Bogiem to jakże miałby pośredniczyć między Bogiem, a ludźmi?

18. Ponieważ Jezus jest arcykapłanem na wzór Melchizedeka.

Melchizedek jest człowiekiem, arcykapłani byli ludźmi, arcykapłanem Boga Jedynego nie może być sam Bóg.

I Moj 14:18 " A Melchizedek, król Szalemu, wyniósł chleb i wino. Był on kapłanem Boga Najwyższego."

Zapowiedź kapłaństwa Jezusa:

Ps 110:4 "Jahwe przysięgał i nie będzie żałował: Tyś na wieki kapłanem na podobieństwo Melchizedeka."

Heb 7:17 "Dane Mu jest bowiem takie świadectwo: Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka."

19. Ponieważ Wąż Miedziany nie jest Bogiem i Bogu ostatecznie nie podobała się cześć mu oddawana.

Jezus jest porównany do węża miedzianego sporządzonego przez Mojżesza. Wąż miedziany to znana egzegetom figura Chrystusa w ST. To nie wąż ratował ludzi, lecz Bóg, wąż zaś Bogiem nie był, ludzie zaś oddawali mu cześć jako bożkowi, co Bogu się nie podobało.

Jan 3:14 "A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego,"

Jezus podobnie jak wąż miedziany jest pośrednikiem ratunku dla ludzi od śmierci i tak jak wąż został wywyższony.

Jednakże kult miedzianego węża nie podobał się Jedyjnemu Bogu.

A oto jak skończył wąż:

2Król 18:4 "On to zniósł świątynki na wyżynach, potrzaskał słupy i rozkruszył węża miedzianego, którego sporządził Mojżesz; do tego bowiem czasu synowie izraelscy spalali mu kadzidło, nazywając go Nechusztan."

20. Ponieważ Jezusa Panem i Chrystusem (Mesjaszem) uczynił Bóg.

Jeżeli Jezus byłby Bogiem nikt nie musiałby go czynić Panem, lecz Apostoł Piotr wyraźnie stwierdza w pierwszym swoim kazaniu:

Mat 9:8 bw "A gdy to ujrzały tłumy, przełękły się i uwielbiły Boga, który dał ludziom taką moc."

Dz. Ap. 2,36: "Niechże tedy wie z pewnością cały dom Izraela, że i Panem i Chrystusem (Mesjaszem) uczynił go Bóg, tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście."

21. Ponieważ tylko Bóg jest mądry. Apostoł Paweł przypisuje ten tytuł Bogu, nie Jezusowi.

Rzym. 16,27: "Bogu, który jedynie jest mądry, niech będzie chwała na wieki wieków przez Jezusa Chrystusa. Amen."

Tylko Bóg jest mądry, nie Jezus Chrystus przez którego Apostoł oddaje chwałę jednemu Bogu. Ewidentnie Apostoł Paweł rozdziela jedyne Boga od Jezusa Chrystusa.

Łuk 2:52: "Jezusowi zaś przybywało mądrości i wzrostu oraz łaski u Boga i u ludzi."

Jezusowi przybywało mądrości, Bogu nic nie przybywa, Bóg jest mądry. Poza tym Jezusowi przybywało łaski u Boga, a zatem nie może być tym Bogiem.

22. Ponieważ tylko Bóg jest dobry. Jezus nie przypisywał sobie tego epitetu.

Mk 10:17 19 "Gdy wybierał się w drogę, przybiegł pewien człowiek i upadłszy przed Nim na kolana, pytał Go: «Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» Jezus mu rzekł: «Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg"

Jezus wskazuje, że tylko Bóg jest dobry, nie przypisując sobie tego terminu.

23. Ponieważ Apostoł Paweł notorycznie Jezusa nazywa Panem, a Ojca Bogiem.

Oto kilka przykładów:

Rz 5:11 "A nie tylko to, lecz chlubiśmy się też w Bogu przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, przez którego teraz dostąpiliśmy pojednania."

Jedną formułę Paweł przytacza trzykrotnie:

2Kor 1:2 i Gal 1:3 i Ef 1:2 "Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i od Pana Jezusa Chrystusa!"

24. Ponieważ Jezus, gdy mówił, że jest jedno z Ojcem, nie mówił o jedności

substancjalnej gdyż podobnie wyraża się Jezus i o swoich naśladowcach:

Tekst "Ja i Ojciec jedno jesteśmy" (Jan 10,30) nie oznacza, że Jezus Mesjasz ma tą samą substancję, naturę co Ojciec (że też jest Bogiem) albo, że jest równej potęgi.

Wyjaśnienie na czym polega ta jedność mamy w dalszej części tej Ewangelii:

Jan 17:21-23 "aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś."

Wyraźnie Jezus wyjaśnia tutaj co to znaczy, że jest jedno z Ojcem. Czy my też jesteśmy tej samej natury co Bóg, gdyż jesteśmy z Ojcem jedno wg słów Jezusa?

Nie ma też tutaj mowy o jakimś przyszłym przeobstwieńiu ludzi, bo jest mowa, aby dzięki tej jedności poznali inni ludzie, świat, że Jezus jest posłany od Boga i że Bóg umiłował ludzi.

25. Ponieważ Jezus mówił, że dzieła zostały wykonane w imię jego Ojca, nie w jego imię.

Jan 10:25 "Odpowiedział im Jezus: Powiedziałem wam, a nie wierzycie; dzieła, które Ja wykonuję w imieniu Ojca mojego, świadczą o mnie;"

26. Ponieważ Jezus głosił nie swoją naukę, lecz Boga.

Wielokrotnie Jezus wskazuje na pochodzenie nauki, którą głosił. Mówił o objawionej Mu przez Ojca nauce, o tym że to nie jest nauka z tego świata, że On jest posłany w tej nauce i służbie.

Jan 7:16 "Na to odpowiedział im Jezus, mówiąc: Nauka moja nie jest moją, lecz tego, który mnie posłał."

Jan 8:23 "I rzekł do nich: Wy jesteście z niskości, Ja zaś z wysokości; wy jesteście z tego świata, a Ja nie jestem z tego świata. "

Jan 12:49 "Bo Ja nie z siebie samego mówię, ale Ojciec, który mnie posłał, On mi rozkazał, co mam powiedzieć i co mam mówić."

27. Ponieważ w Jezusie zamieszkała pełnia boskości, bo tak upodobało się Ojcu.

Jezus miał moc bożą, Bóg dał mu władzę na ziemi aby uzdrawiać, wyganiać demony, odpuszczać grzechy, w tym sensie jest pełen boskości.

Podobnie wyraża się Piotr o nas:

2Piotr 1:4 "przez które darowane nam zostały drogie i największe obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami boskiej natury, uniknąwszy skażenia, jakie na tym świecie pociąga za sobą pożądliwość."

Także Paweł stwierdza o nas:

Ef 3:19 "i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą."

Określenie pełnia (gr. πλήρωμα plērōma) użyto też w:

Rz 13:10 "Miłość bliźniemu złego nie wyrządza; wypełnieniem (plērōma) więc zakonu jest miłość. "

A przecież nie uważamy, że miłość jest dosłownie zakonem.

28. Ponieważ Jezus odda całą władzę Ojcu - Jezus nie jest wszechwładny.

1 Kor 15:24 "... potem nastanie koniec, gdy odda władzę królewską Bogu Ojcu, gdy zniszczy wszelką zwierzchność oraz wszelką władzę i moc."

Skoro byłby Bogiem JHWH nie oddawałby władzy nikomu.

Kim będzie Jezus po oddaniu władzy? Zadajcie sobie to pytanie.

Sprawując tę władzę nadal jest opisywany (przedstawiany) jako człowiek:

Łuk 22:69 bt "Lecz odtąd Syn Człowieczy siedzieć będzie po prawej stronie Wszechmocny Bożej»"

A nawet napisano, że sędzić świat będzie człowiek:

Dz 17:31 bt "dlatego że wyznaczył dzień, w którym sprawiedliwie będzie sędzić świat przez Człowieka, którego na to przeznaczył, po uwierzytelnieniu Go wobec wszystkich przez wskrzeszenie Go z martwych»"

29. Ponieważ Jezus nie jest wszechmocny.

Mat 20:23 "Mówi im: Kielich mój pić będziecie, ale zasiąść po prawicy mojej czy po lewicy - nie moja to rzecz, lecz Ojca mego, który da to tym, którym zostało przez niego przygotowane."

1Kor 15:27 bw "Wszystko bowiem poddał pod stopy jego. Gdy zaś mówi, że wszystko zostało poddane, rozumie się, że oprócz tego, który mu wszystko poddał."

Jezus nie może decydować, kto zasiądzie po jego prawicy, czy lewicy, ma też nad sobą Ojca.

30. Ponieważ Jezus nie jest wszechwiedzący, nie wie kiedy powróci.

Marek 13:32 "Ale o tym dniu i godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn a tylko Ojciec".

31. Ponieważ Jezus nie czyni cudów dzięki swej woli, lecz Ojca, który go wysłuchuje. „Ty zawsze mnie wysłuchujesz...”

Jan 8:28 "Wtedy rzekł Jezus: Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie, że Ja jestem i że nic nie czynię sam z siebie, lecz tak mówię, jak mnie mój Ojciec nauczył. A

Ten, który mnie posłał, jest ze mną; nie zostawił mnie samego, bo Ja zawsze czynię to, co się jemu podoba."

Podobnie uważała Marta:

Jan 11:21-22 "Marta rzekła do Jezusa: «Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł. Lecz i teraz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o cokolwiek byś prosił Boga»"

Sam Jezus powiedział:

Jan 11:41 42 Jezus wznosił oczy ku górze i tak się modlił: Ojcze, dziękuję Ci, żeś Mnie wysłuchał. Wiedziałem, że zawsze Mnie wysłuchujesz. Powiedziałem to jednak ze względu na zebranych tu ludzi, aby uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał.

Jezus jako człowiek sprawiedliwy zostaje wysłuchiwany przez Boga. Zgadza się to z Starym Testamentem:

Ps 34:16 bw "Oczy Pańskie patrzą na sprawiedliwych, A uszy jego słyszą ich krzyk."

Prz 15:29 bw "Pan jest daleki od bezbożnych, lecz wysłuchuje modlitwy sprawiedliwych."

32. Ponieważ Jezus uczy modlitwy do Boga Ojca.

Wszyscy znamy modlitwę "Ojcze nasz...". Jezus nauczył nas, że właściwą modlitwą jest modlitwa skierowana do Boga Ojca, nie zaś do niego albo do trójcy.

33. Ponieważ Jezus modli się do Boga.

"W tym czasie Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc spędził na modlitwie do Boga." Łk 6,12, BT.

Jezus modli się do Boga, jeżeli byłby Bogiem modliłby się sam do siebie? Czy może jedna natura modliła się do drugiej natury?

34. Ponieważ Jezus był kuszony przez diabła, a Bóg nie może być kuszony przez diabła

Jezus Mesjasz był kuszony przez diabła. Czyżby tylko jedna natura była kuszona? Albowiem Bóg nie może być kuszony przez diabła:

Jak 1:13 "Niechaj nikt, gdy wystawiony jest na pokusę, nie mówi: Przez Boga jestem kuszony; Bóg bowiem nie jest podatny na pokusy ani sam nikogo nie kusi."

35. Ponieważ Jezus krzyczy na krzyżu, że opuścił go Bóg. Czy może być Bogiem, ktoś kogo Bóg opuścił?

Jezus Chrystus umierając woła: "Boże mój, Boże, czemuś mnie opuścił?".

Czy naprawdę ten fragment mówi o opuszczeniu jednej natury przez drugą? Czy dwie osoby boskie opuściły trzecią?

Ale przecież niby Bóg zmarł na krzyżu, a jednak umiera tylko jedna natura Mesjasza - ludzka?

36. Ponieważ Apostoł Piotr tuż po napełnieniu Duchem Świętym wygłaszając kazanie mówi, że Jezus jest człowiekiem, którego Bóg uczynił Panem i Mesjaszem.

Skoro człowieka Jezusa z Nazaretu Bóg uczynił Panem i Mesjaszem, to Jezus Chrystus nie może być tym Bogiem.

"Niech więc cały dom Izraela wie z niewzruszoną pewnością, że tego Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, uczynił Bóg i Panem, i Mesjaszem." Dz. 2,36.

I z pewnością nie chodzi tu Piotrowi o jakieś uczynienie Jezusa Panem i Mesjaszem w odwieczności.

Wcześniej w wersetach 22 i 23 tego rozdziału Piotr Jezusa dwukrotnie nazywa "mężem" (czyli mężczyzną).

Dz. 2,22-23: Mężowie izraelscy, słuchajcie tego, co mówię: Jezusa Nazarejczyka, Meża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie, tego Meża, który z woli postanowienia i przewidzenia Bożego został wydany, przybiliście rękami bezbożnych do krzyża i zabiliście.

37. Ponieważ Jezus jest początkiem stworzenia bożego

Ap 3:14 "Aniłowia Kościoła w Laodycei napisz: To mówi Amen, Świadek wierny i prawdomówny, Początek stworzenia Bożego:"

Napisano tu o Jezusie, że jest początkiem stworzenia.

Chodzi tu oczywiście o nowe stworzenie. Jezus stał się początkiem nowego stworzenia. W Chrystusie jesteśmy nowymi stworzeniami.

2Kor 5:17 BT: "Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe."

Gal. 6,15 BT: "Bo ani obrzezanie nic nie znaczy, ani nieobrzezanie, tylko nowe stworzenie."

Ef. 4,22-24 BT: " że - co się tyczy poprzedniego sposobu życia - trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądź, odnawiać się duchem w waszym myśleniu i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości."

Jak 1,18 BT: "Ze swej woli zrodził nas przez słowo prawdy, byśmy byli jakby pierwocinami Jego stworzeń."

38. Ponieważ Jezus jest drugim Adamem.

1Kor 15:45 "Tak też napisano: Pierwszy człowiek Adam stał się istotą żywą, ostatni Adam stał się duchem ożywiającym."

Jezus jest porównany do pierwszego człowieka - Adama.

Adam jest obrazem Jezusa Mesjasza:

Rz. 5:14-15: BW: "lecz śmierć panowała od Adama aż do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie popełnili takiego przestępstwa jak Adam, będący obrazem tego, który miał przyjąć. (15) Lecz nie tak jak z upadkiem ma się sprawa z łaską; albowiem jeśli przez upadek jednego człowieka umarło wielu, to daleko obfitsza okazała się dla wielu łaska Boża i dar przez łaskę jednego człowieka, Jezusa Chrystusa."

39. Ponieważ jesteśmy braćmi Jezusa. Czy Bóg może mieć braci?

Jezus zrównuje się z uczniami uznając, że mają wspólnego Boga i Ojca.

Mat 12: 47-50 "I rzekł mu ktoś: Oto matka twoja i bracia twoi stoją na dworze i chcą z tobą mówić. A On, odpowiadając, rzekł temu, co mu to powiedział: Któż jest moją matką? I kto to bracia moi? I wyciągnąwszy rękę ku uczniom swoim, rzekł: Oto matka moja i bracia moi! Albowiem ktokolwiek czyni wolę Ojca mego, który jest w niebie, ten jest moim bratem i siostrą, i matką"

Rzym 8:29-30 "Bo tych, których przedtem znał, przeznaczył właśnie, aby się stali podobni do obrazu Syna jego, a On żeby był pierworodnym pośród wielu braci; a których przeznaczył, tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił."

Rzym 8:14-17 "Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: «Abba, Ojcze!» Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, skoro wspólnie z Nim cierpimy po to, by też wspólnie mieć udział w chwale."

Bóg Wszechmocny nie może mieć braci.

40. Ponieważ nazywanie Boga swoim Ojcem nie było niczym nadzwyczajnym i znane to jest ze Starego Testamentu.

W ST JHWH jest nazwany Ojcem:

Iz 64:7 „A jednak, JHWH, Tyś naszym Ojcem. Myśmy gliną, a Ty naszym twórcą. Dziełem rąk Twoich jesteśmy my wszyscy”

Jer 31:9 "Jestem bowiem ojcem dla Izraela, a Efraim jest moim pierworodnym”

2Moj 4:22 "I powiesz do faraona: Tak mówi Pan: Moim synem pierworodnym jest Izrael."

Faryzeusze niesłusznie oskarżali Jezusa. Wyraźnie w Torze i pozostałej części Tanachu Bóg Wszchemocny jest określany Ojcem.

Rz 8:15 **bw "Wszak nie wzięliście ducha niewoli, by znowu ulegać bojaźni, lecz wzięliście ducha synostwa, w którym wołamy: Abba, Ojcze!"**

41. Ponieważ Jezus jest zestawiony z Mojżeszem

Dz. 3:22 „Powiedział przecież Mojżesz: Proroka jak ja wzbudzi wam Pan, Bóg nasz, spośród braci waszych. Słuchajcie Go we wszystkim, co wam powie.”

Skoro Jezus miał być jak Mojżesz musiał być po prostu człowiekiem.

Am 2:11 „Wzbudzałem spomiędzy waszych synów proroków," - prorocy są spośród ludzi, spośród Izraelitów byli wzbudzani

42. Ponieważ w tym samym sensie jak my należymy do Boga, tak Jezus należy do Boga.

1Kor 3:22-23 "czy Paweł, czy Apollos, czy Kefas, czy świat, czy życie, czy śmierć, czy teraźniejszość, czy przyszłość, wszystko jest wasze, wyście zaś Chrystusowi, a Chrystus Boży. "

43. Ponieważ Juda pisze w swoim liście:

Judy 1:25 „Jedynemu Bogu, Zbawicielowi naszemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, niech będzie chwała, uwielbienie, moc i władza przed wszystkimi wiekami i teraz i po wszystkie wieki, Amen."

Juda rozróżnia między Jedynym Bogiem, którego nazywa Zbawicielem, a Jezusem Mesjaszem. Jezus nie może być Jedynym Bogiem, bo przez niego jest cześć oddawana Jedynemu.

44. Ponieważ Jezus „będzie nazwany Synem Bożym”.

Łuk 1:35 "I odpowiadając anioł, rzekł jej: Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego zacię cię. Dlatego też to, co się narodzi, będzie święte i będzie nazwane Synem Bożym."

Marek w Ewangelii przekazuje, że Jezus zostaje Synem w trakcie chrztu, nie pisze nic o Jezusie przed chrztu:

Mar 1:10 11 "I zaraz, kiedy wychodził z wody, ujrzał rozstępujące się niebiosa i Ducha nań zstępującego jako gołębica. I rozległ się głos z nieba: Tyś jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem."

Synem dopiero będzie w jakimś momencie który jest określony "dziś" nie zaś odwiecznie:

Heb 1:5 " Do którego bowiem z aniołów powiedział kiedykolwiek: Tyś jest Synem moim, Jam cię dziś zrodził? I znowu: Ja mu będę ojcem, a on będzie mi synem?"

Ps 89:27 "On będzie wołał do Mnie: "Ty jesteś moim Ojcem, Bogiem moim i Skalą mojego ocalenia".

Powyższe słowa to prorocтва, które właśnie wypełniły się w chrzcie Janowym udzielonym Jezusowi, kiedy to właśnie Bóg nazwał go swoim Synem w konkretnym momencie, nie zaś w wieczności.

45. Ponieważ Biblia tłumaczy co to znaczy być z nieba.

Jezus był z nieba i ludzie też są z nieba:

1Kor 15:47-48 "Pierwszy człowiek jest z prochu ziemi, ziemski; drugi człowiek jest z nieba. Jaki był ziemski człowiek, tacy są i ziemscy ludzie; jaki jest niebieski człowiek, tacy są i niebiescy."

Nawet chrzest janowy jest z nieba:

Mat 21:25 "Skąd był chrzest Jana? Z nieba czy z ludzi? A oni rozważali to sami w sobie, mówiąc: Jeśli powiemy, że z nieba, rzeknie nam: Czemu więc nie uwierzyliście mu?"

Pochodzenia "z nieba" nie oznacza dosłownego, literalnego przyjścia z określonego miejsca w którym przebywa Bóg.

46. Ponieważ Jezus jest sługą Boga, na którego Bóg zesłał swego ducha, nie przedwieczną osobę Boga. (Iz. 42,1)

Dz 3:26 " Dla was w pierwszym rzędzie wskrzesił Bóg Sługę swego i posłał Go, aby błogosławił każdemu z was w odwracaniu się od grzechów»."

Iz 42:1 Oto sługa mój, którego popieram, mój wybrany, którego ukochała moja dusza. Natchnąłem go moim duchem, aby nadał narodom prawo.

47. Ponieważ Jezus był prorokiem:

Dz 3:22 "Powiedział przecież Mojżesz: Proroka jak ja wzbudzi wam Pan, Bóg nasz, spośród braci waszych. Słuchajcie Go we wszystkim, co wam powie."

Jan 6:14 "A kiedy ci ludzie spostrzegli, jaki cud uczynił Jezus, mówili: «Ten prawdziwie jest prorokiem, który miał przyjść na świat»"

Jan 7:40 "A wśród słuchających Go tłumów odezwały się głosy: «Ten prawdziwie jest prorokiem»"

Mat 21:46 "Toteż starali się Go pochwycić, lecz bali się tłumów, ponieważ miały Go za proroka."

Mt 21:11 "A tłumy odpowiadały: «To jest prorok, Jezus z Nazaretu w Galilei»."

48. Ponieważ duch święty nie jest drugą osobą Boga.

Duch święty jest jednym z imion Boga lub darem od Boga.

W każdym wersecie Pisma w którym występuje "pneuma hagion" "pneuma" (grec.) lub "ruach ha'kodesz", "ruach elohim", "ruach JHWH" (hebr.) itp., jest on odniesiony raczej do jednego z imion Boga, które oddaje Jego moc w działaniu lub odnosi się do daru od Boga. Dlatego nie ma uzasadnionego powodu aby uznawać zwrot "pneuma", "ruach" jako odnoszący się do bytu znanego jako "duch święty", który jest częścią "trójjedynego" Boga, oddzielnego lecz równego z Ojcem i Jezusem Chrystusem. W rzeczywistości zauważamy wiele powodów aby wierzyć, że taki odrębny i samodzielny byt nie istnieje. Spróbuję przedstawić niektóre z dobitnych dowodów dlaczego nie wierzę, że istnieje "osoba" znana jako "duch święty".

Biblia nigdy jasno nie stwierdza że istnieje "Trójca" lub że "duch święty" jest "Osobą Boską". Można to stwierdzić ponieważ Biblia uczy, że istnieje Ojciec, Jezus Mesjasz i duch święty (dar od Boga) ale nie stanowią jednego Boga, nie są równi sobie, nie są współwieczni tak jak doktryna trójcy próbuje to w tajemniczy i zagmatwany sposób przedstawiać.

Biorąc pod uwagę wątpliwości i różnice zdań, wydaje się oczywistym, że określenie znaczenia zwrotu "duch święty" musi być zbudowane w oparciu o całość Pisma. Spróbujmy zrobić to wykazując, że Biblia nie przedstawia nam "osoby" ducha świętego, a grecki zwrot "pneuma" lub hebrajski "ruach" jest używany raczej jako imię Boga Ojca lub dar Boga, który On daje jako upełnomocnienie wierzącym.

Spróbujmy określić uwarunkowania hebrajskie terminu "ruach" stosowanego w Biblii Hebrajskiej oraz odpowiednie odniesienia do słowa "pneuma" w Nowym Testamencie. Uważam, że jest to niezbędna platforma pojęciowa umożliwiająca zrozumienie sposobu myślenia i stosowania słów przez żydowskich autorów Nowego Testamentu.

Generalnie możemy odnaleźć następujące, wynikające z kontekstu, znaczenia:

1. Wiatr

2Moj 10:13 bw "A Pan sprowadził wiatr (ruach) wschodni na kraj i wiał przez cały dzień i całą noc. A gdy nastał poranek, wiatr (ruach) wschodni przyniósł szarańczę."

Jan 3:8 bt "Wiatr (pneuma) wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz"

2. Oddech

2Sam 22:16 bw "Wtedy ukazały się głębiny morza, Odstłoniły się podwaliny ziemi, Od groźnego łajania Pana, Od podmuchu (ruach) z nozdrzy jego,"

Job 19:17 bw "Moim oddechem (ruach) brzydzi się moja żona, jestem wstrętny swoim rodzonym braciom."

2Tes 2:8 bw "A wtedy objawi się ów niegodziwiec, którego Pan Jezus zabije tchnieniem (pneuma) ust swoich i zniweczy blaskiem przyjscia swego."

3. Tchnienie / siła życiowa

1Moj 7:15 bw "I weszło do Noego, do arki, po parze z wszelkiego ciała, w którym było tchnienie (ruach) życia."

Ez 10:17 bw "Gdy tamte stanęły, stanęły i te; a gdy tamte się podnosiły, podnosiły się z nimi i te, gdyż był w nich duch (ruach) żywych istot."

1Moj 6:17 bw "Bo oto Ja sprowadzę potop na ziemię, aby zniszczyć pod niebem wszelkie ciało, w którym jest dech (ruach) życia. Wszystko, co jest na ziemi, zginie."

1Moj 7:22 bw "Wszystko, co miało w nozdrzach tchnienie (ruach) życia, wszystko, co było na suchym łądzie, pomarło."

Hab 2:19 bw "Biada temu, kto mówi do drewna: Obudź się! a do niemego kamienia: Rusz się! Czy może on dać wskazanie? Przybrany jest złotem i srebrem, lecz ducha (ruach) w nim nie ma żadnego,"

Ez 37:9 bw "I rzekł do mnie: Prorokuj do ożywczego tchnienia, synu człowieczy, i powiedz ożywczemu tchnieniu: Tak mówi Wszechmocny Pan: Przyjdź, ożywcze tchnienie (ruach), z czterech stron i tchnij na tych zabitych, a ożyją."

Mat 27:50 bw "Ale Jezus znowu zawołał donośnym głosem i oddał ducha (pneuma)"

Łuk 23:46 bt "Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha (pneuma) mojego. Po tych słowach wyzionął ducha (pneuma)."

Jak 2:26 bw "Bo jak ciało bez ducha (pneuma) jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest martwa."

Łuk 8:55 bt "Duch (pneuma) jej powrócił, i zaraz wstała. Polecił też, aby jej dano jeść."

4. W stosunku do człowieka:

stan umysłu:

1Moj 26:35 bw "Były one powodem trosk (ruach) dla Izaaka i Rebeki."

1Moj 41:8 bw "Rano, zaniepokojony w duchu (ruach), kazał wezwać wszystkich wróżbitów egipskich i wszystkich mędrców."

Ps 34:19 bw "Bliski jest Pan tym, których serce jest złamane, A wybawia utrapionych na duchu (ruach)."

Prz 29:11 bw "Głupi ujawnia całą swoją porywczosć (ruach), lecz mądry w końcu ją uśmierza."

Ez 20:32 bw "I na pewno nie stanie się to, co wam na myśl (ruach) przychodzi, gdy mówicie: Chcemy być jak inne narody, jak plemiona innych ziem, służąc drzewu i kamieniowi."

Mk 8:12 bw "I westchnąwszy w duchu swoim rzekł: Czemu ten ród żąda znaku? Zaprawdę powiadam wam, że temu rodowi znak nie będzie dany."

Rz 12:11 bt "Nie opuszczajcie się w gorliwości! Bądźcie płomiennego ducha! Pełnijcie służbę Panu!"

odwaga:

Joz 2:11 bw "A gdy to usłyszeliśmy, zważyło serce nasze i wszystkim zbrakło wobec was odwagi (ruach), gdyż Pan, Bóg wasz, jest Bogiem w górze na niebie i w dole na ziemi."

złość:

Sdz 8:3 bw W"szak Pan wydał w wasze ręce książąt midiańskich, Oreba i Zeeba. Cóż ja mogłem zrobić w porównaniu z wami? I wtedy, gdy wypowiedział te słowa, ustało ich oburzenie (ruach) na niego."

Iz 25:4 bw "Gdyż byłeś schronieniem słabemu, schronieniem ubogiemu w jego niedoli, ucieczką przed powodzią, cieniem przed upałem. A wszak poryw gniewu (ruach) tyranów jest jak ulewa w zimie."

radość:

2Kor 7:13 *bw "Dlatego ucieszyliśmy się. A w tej naszej pociesze jeszcze więcej ucieszyła nas radość Tytusa, iż został na duchu (pneuma) pokrzepiony przez was wszystkich;"*

słabość:

Mat 5:3 *bw "Błogosławieni ubodzy w duchu (pneuma) , albowiem ich jest Królestwo Niebios."*

5. Duch człowieka

2Moj 6:9 *bw "Tak mówił Mojżesz do synów izraelskich, lecz oni nie słuchali Mojżesza z powodu upadku ducha (ruach) i ciężkiej pracy."*

4Moj 14:24 *bw "Jednakże służyć mojego Kaleba, za to, że inny duch (ruach) jest w nim"*

1Sam 1:15 *bw "Ani wina, ani innego trunku nie piłam, ale wylałam swoją duszę (ruach) przed Panem."*

Ezd 1:1 *bw "W pierwszym roku panowania Cyrusa, króla perskiego, aby się spełniło słowo Pana wypowiedziane przez usta Jeremiasza, pobudził Pan ducha (ruach) Cyrusa,"*

Dan 7:15 *bw "Ja, Daniel, byłem zaniepokojony w duchu (ruach) z tego powodu, a to co widziałem, przestraszyło mnie."*

Mat 26:41 *bw "Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie; duch (pneuma) wprawdzie jest ochotny, ale ciało mdłe."*

Mar 2:8 *bt "Jezus poznał zaraz w swym duchu (pneuma), że tak myślą, i rzekł do nich: «Czemu nurtują te myśli w waszych sercach?»"*

Łuk 1:47 *bw "i rozradował się duch (pneuma) mój w Bogu, Zbawicielu moim,"*

2Tym 4:22 *bw "Pan niech będzie z duchem twoim. Łaska niech będzie z wami. Amen."*

Rom 1:9 *bg „Świadkiem mi bowiem jest on Bóg, któremu służę w duchu moim w Ewangelii Syna jego, iż bez przestanku wzmiankę o was czynię,"*

6. Boskie natchnienie proroków w czasie, gdy prorokują

1Moj 41:38 *bw "Rzekł tedy faraon do dworzan swoich: Czy moglibyśmy znaleźć innego męża, który miałby ducha (ruach) Bożego tak jak ten?"*

4Moj 24:2 *bw "a podniósłszy swoje oczy, ujrzał Izraela rozłożonego według swoich plemion. Wtedy ogarnął go duch (ruach) Boży"*

Łuk 1:67 *bw "A Zachariasza, ojca jego, nappełnił Duch Święty (pneuma hagion), więc prorokował tymi słowy:"*

Łuk 1:41 *bw "A gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Marii, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, i Elżbieta nappełniona została Duchem Świętym (pneuma hagion)"*

Łuk 2:25 *bw "A był wtedy w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon; człowiek ten był sprawiedliwy i bogobojny i oczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty był nad nim."*

Mat 10:20 *bt "gdyż nie wy będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego będzie mówił przez was."*

Mat 22:43 *bt "Wtedy rzekł do nich: «Jakżeż więc Dawid natchniony przez Ducha może nazywać Go Panem, gdy mówi"*

Dz 2:17 bt "W ostatnich dniach - mówi Bóg - wyleję Ducha mojego na wszelkie ciało, i będą prorokowali synowie wasi i córki wasze, młodzieńcy wasi widzenia mieć będą, a starcy - sny."

Łuk 2:26 bt "Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego."

Jan 3:34 bt "Ten bowiem, kogo Bóg posłał, mówi słowa Boże: a z niezmierzonej obfitości udziela [mu] Ducha."

Dz 13:2 bt "Gdy odprawili publiczne nabożeństwo i pościli, rzekł Duch Święty: «Wyznaczcie mi już Barnabę i Szawła do dzieła, do którego ich powołałem»."

7. Duch pogańskich bogów

Dan 5:14 bw "Słyszałem o tobie, że duch (ruach) bogów spoczywa na tobie i że masz oświecenie, rozum i nadzwyczajną mądrość."

Dan 4:6 bw "Baltazarze, przełożony wróżbitów! Wiem, że duch (ruach) świętych bogów jest w tobie i że żadna tajemnica nie jest dla ciebie trudna. Posłuchaj mojego widzenia sennego, które miałem i podaj mi jego wykład."

8. Niewidzialne byty duchowe.

Ps 104:4 bw "Czynisz wiatry (ruach) posłańcami swymi, Ogień płonący sługami swymi. "

Ez 1:20 bw "Szły tam, gdzie Duch chciał, aby szły, a koła wznosiły się wraz z nimi, gdyż w kołach był duch (ruach) żywych istot."

Job 4:15 bw "powiew (ruach) musnął moją twarz, zjeżyły się włosy na mym ciele, "

Iz 31:3 bw "Przecież Egipcjanie to ludzie, a nie Bóg; konie ich to ciało, a nie duch (ruach). Gdy Pan wyciągnie swą rękę, potknie się obrońca i upadnie broniony, i wszyscy razem zginą. "

Sdz 9:23 bt "Następnie Bóg zesłał ducha (ruach) niezgody między Abimelekiem a możnymi z Sychem, i możni z Sychem zbuntowali się przeciwko Abimelekowi"

1Sam 16:14 bw "A gdy od Saula odstąpił Duch Pański (ruach JHWH), zaczął go trapić duch (ruach) zły, też od Pana."

1Król 22:21 bt "wystąpił pewien duch (ruach) i stanąwszy przed Panem, powiedział: "Ja go zwiode". Wtedy Pan rzekł do niego: "Jak?"

Heb 1:14 bw "Czy nie są oni wszyscy służebnymi duchami, posyłanymi do pełnienia służby gwoli tych, którzy mają dostąpić zbawienia?"

Mat 7:22 bt "Wielu powie Mi w owym dniu: "Panie, Panie, czy nie prorokowaliśmy mocą Twego imienia, i nie wyrzucaliśmy złych duchów mocą Twego imienia, i nie czyniliśmy wielu cudów mocą Twego imienia?""

Mat 10:1 bw "I przywołał dwunastu uczniów swoich, i dał im moc nad duchami nieczystymi, aby je wyganiali i aby uzdrawiali wszelką chorobę i wszelką niemoc."

Dz 23:9 bw "Nic złego nie znajdujemy w tym człowieku; a może mówił w nim duch albo anioł?"

9. Niewidzialna boża moc

w stwarzaniu:

1Moj 1:2 bw "A ziemia była pustkowiem i chaosem; ciemność była nad otchłanią, a Duch Boży (ruach elohim) unosił się nad powierzchnią wód."

dająca życie:

Ez 37:14 bw "I tchnę w was moje ożywcze tchnienie (ruach), i ożyjecie; i osadzę was w waszej ziemi, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam - mówi Pan."

dokonująca sądu:

Iz 37:7 bw "Oto natchnę go takim duchem (ruach), że gdy usłyszy pewną wieść, wróci do swojej ziemi, a Ja sprawię, że padnie od miecza we własnej ziemi."

Job 4:9 bw "Od tchnienia (ruach) Bożego giną, od powiewu jego gniewu niszczeją."

Iz 4:4 bw "Gdy Pan zmyje brud córek syjońskich i usunie plamy krwi z Jeruzalemu tchnieniem (ruach) sądu i tchnieniem (ruach) zniszczenia,"

Iz 40:7 bw "Trawa usycha, kwiat więdnie, gdy wiatr Pana (ruach JHWH) powieje nań. Zaprawdę: Ludzie są trawą!"

10. Moc z wysokości. Manifestująca się jako Boża Moc dająca dary duchowe. Opisywana jako darowana, napełniająca, wkładana, brana, ogarniająca, zawładniająca itp.

2Moj 28:3 bw "Porozmawiaj też ze wszystkimi wprawionymi w rzemiośle, których obdarowałem duchem (ruach) mądrości, aby zrobili szaty dla Aarona, by wyświęcony pełnił mi służbę jako kapłan."

2Moj 31:3 bw "i napełniłem go duchem (ruach) Bożym, mądrością, rozumem, poznaniem, wszechstronną zręcznością w rzemiośle,"

4Moj 11:17 bw "Ja zaś zstąpię i będę tam mówić z tobą, i wezmę nieco z ducha (ruach), który jest w tobie, i włożę w nich, i nieść będą wraz z tobą ciężar ludu, abyś nie ty sam musiał go nosić."

4Moj 24:2 bw "a podniósłszy swoje oczy, ujrzał Izraela rozłożonego według swoich plemion. Wtedy ogarnął go duch (ruach) Boży"

Sdz 3:10 bw "I zawładnął nim Duch (ruach) Pański, więc sądził w Izraelu, a gdy wyruszył na wojnę, Pan wydał Kuzan-Riszataima, króla Aramu, w jego rękę, i zyskał on przewagę nad Kuzan-Riszataimem."

Sdz 11:29 bw "Wtedy Duch Pański (ruach JHWH) zstąpił na Jeftę. I obszedł on Gileadczyków i Manassesytów, obszedł też Mispę Gileadzką, i z Mispy Gileadzkiej wyruszył na Ammonitów."

1Sam 11:6 bw "Wtedy zstąpił na Saula Duch (ruach) Boży, gdy usłyszał o tych wydarzeniach, i wybuchnął wielkim gniewem,"

Ps 51:13 bw "Nie odrzucaj mnie od oblicza swego I nie odbieraj mi swego Ducha (ruach) świętego!"

Hag 2:5 bw "Zgodnie z obietnicą, którą wam dałem, gdy wychodziliście z Egiptu, mój duch (ruach) jest stale wśród was, nie bójcie się!"

Mat 3:16 bt "A gdy Jezus został ochrzczony, natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły Mu się niebiosa i ujrzał Ducha (pneuma) Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego."

Mat 12:18 bw "Oto sługa mój, którego wybrałem, umiłowany mój, w którym moja dusza ma upodobanie. Złożę na niego Ducha (pneuma) mego, a On obwieści narodom sąd."

Jan 3:34 bw "Albowiem Ten, którego posłał Bóg, głosi Słowa Boże; gdyż Bóg udziela Ducha (pneuma) bez miary"

Dz 4:8 11 bw "Wtedy Piotr, pełen Ducha Świętego, rzekł do nich: Przełożeni ludu i starsi!"

Dz 10:44 bw "A gdy Piotr jeszcze mówił te słowa, zstąpił Duch Święty na wszystkich słuchających tej mowy."

Dz1:8 bt "ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi»"

1Kor 12:8-10 bw "Jednemu dany jest przez Ducha dar mądrości słowa, drugiemu umiejętność poznawania według tego samego Ducha, innemu jeszcze dar wiary w tymże Duchu, innemu łaska uzdrawiania w jednym Duchu, innemu dar czynienia cudów, innemu proroctwo, innemu rozpoznawanie duchów, innemu dar języków i wreszcie innemu łaska tłumaczenia języków."

Łuk 3:16 bt "on tak przemówił do wszystkich: «Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. On chrzcić was będzie Duchem Świętym i ogniem."

Łuk 4:14 bt "Potem powrócił Jezus w mocy Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej okolicy."

Łuk 11:13 bt "Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą»."

Rz 1:11 bg " Albowiem pragnę was widzieć, abym wam mógł udzielić jakiego daru duchownego ku utwierdzeniu waszemu;"

Dz 19:2 bt "Zapytał ich: «Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy przyjęliście wiarę?» A oni do niego: «Nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty»."

Rz 8:4 bt "aby to, co nakazuje Prawo, wypełniło się w nas, o ile postępujemy nie według ciała, ale według Ducha."

Rz 8:9 bt "Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy."

11. Imię Boga w działaniu, szczególnie wobec człowieka.

2Sam 23:2 bw "Duch Pana (ruach JHWH) przemawia przeze mnie, A słowo jego jest na języku moim."

1Król 22:24 bw "Wtedy przystąpił Sedekiasz, syn Kenaana, i uderzył Micheasza w policzek, mówiąc: Jak to? Więc Duch Pana (ruach JHWH) odszedł ode mnie, aby mówić przez ciebie?"

Neh 9:30 bw "Przez wiele lat okazywałaś im cierpliwość i ostrzegałaś ich przez swego ducha (ruach) za pośrednictwem swoich proroków,"

Job 33:4 bw "Duch (ruach) Boży stworzył mnie, a tchnienie (ruach) Wszechmocnego ożywiło mnie."

Iz 40:13 bw" Kto kieruje Duchem Pana (ruach JHWH), a czyja rada pouczyła go? "

Iz 63:14 bw "Jak bydło, które schodzi w dolinę, tak ich prowadził Duch Pana do odpoczynku. Tak wiodłeś swój lud, aby sobie zapewnić sławne imię."

Ps 139:7 bw "Dokąd ujdę przed duchem twoim? I dokąd przed obliczem twoim ucieknę?"

Mich 2:7 bw "Czy dom Jakuba jest przeklęty? Czy duch Pana (ruach JHWH) jest ukrócony? Czy takie miałyby być jego dzieła? Czy jego słowa nie są życzliwe dla tego, kto postępuje w sposób prawy?"

Mat 1:18 bt "Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, wpierw nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego."

Dz 5:3 bw "I rzekł Piotr: Ananiaszu, czym to omotał szatan serce twoje, że okłamałeś Ducha Świętego i zachowałeś dla siebie część pieniędzy za rolę?"

1Kor 12:3 bw "Otóż zapewniam was, że nikt, pozostając pod natchnieniem Ducha Bożego, nie może mówić: «Niech Jezus będzie przeklęty!». Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: «Panem jest Jezus»."

12. Jezus Chrystus napełniony został mocą od Boga, która jest określona jako "pneuma". Jezus działający w mocy Boga jest też tym słowem określany.

Mat 3:16 bg "A Jezus ochrzczony będąc, wnet wystąpił z wody, a oto się mu otworzyły niebiosa, i widział Ducha (pneuma) Bożego, zstępującego jako gołębicę, i przychodzącego na niego;"

1Kor 15:45 bw "Tak też napisano: Pierwszy człowiek Adam stał się istotą żywą, ostatni Adam stał się duchem (pneuma) ożywiającym."

Obj 2:7 bw "Kto ma uszy, niechaj słucha, co Duch (pneuma) mówi do zborów. Zwycięzcy dam spożywać z drzewa żywota, które jest w raju Bożym."

Bardzo często jednak podnoszona jest kwestia osobowości "ducha świętego" i odrębności jako samodzielnego, świadomego bytu na podstawie wielu wersetów znajdujących się w Nowym Testamencie. Spotykana w Nowym Testamencie personifikacja określenia "duch święty", "duch" może być rozumiana właściwie tylko wtedy gdy będziemy pamiętać o tym, że słowa te odnoszone są do Boga jako jedno z imion Boga lub do niewidzialnego oddziaływania Boga na świat i ludzi, pamiętajmy że Jedyne Bóg nie jest człowiekiem, nie jest materią, Bóg jest duchem:

Jan 4:24 bw „Bóg jest duchem, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i w prawdzie."

Gdy więc czytamy o "duchu świętym" coś czyniącym lub o mówiącym "duchu", o robieniu czegoś w "duchu" itp. to odnosi się to do Boga działającego wśród ludzi, do posłuszeństwa ludzi bożemu prowadzeniu, do mocy wynikającej z wiary i zaufania, która w ludziach działa. Niedostrzegalne zmysłami a dające skutki działanie Boga, Jezusa, ludzi, istot duchowych, sił natury określane jest jako działanie "ducha". Żebyśmy mieli bardziej czytelny obraz przekazu Nowego Testamentu zwróćmy uwagę na szereg wersetów całkowicie i jednoznacznie przeczących osobowemu i współistotnemu Bogu rozumieniu "ducha świętego". Pokażę na serii przykładowych wersetów, że autorzy Nowego Testamentu oraz sam Pan i Król Mesjasz Jezus nie uważali "ducha świętego" za dodatkową osobę Jedyne Boga.

1. Jezus powiedział:

Mat 11:27 *bw "Wszystko zostało mi przekazane przez Ojca mego i nikt nie zna Syna tylko Ojciec, i nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić."*

Jeśli "duch święty" miałby być odrębną osobą Boga równą Synowi i Ojcu, wtedy "duch św." także powinien znać Ojca i Syna, lecz Jezus nie mówi o tym.

2. Mat 24:36 *bw "A o tym dniu i godzinie nikt nie wie; ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko sam Ojciec."*

Gdyby "duch św." był osobą równą Ojcu to dlaczego Jezus nie wymienia go jako wiedzącego o powtórny przyjsciu?

3. Gdy Jezus powróci, to powróci w swej własnej chwale, chwale Ojca i chwale świętych aniołów. Nie wymienia chwały "Ducha św."

Łuk 9:26 *bw "Kto bowiem wstydzi się mnie i moich słów, tego i Syn Człowieczy wstydzić się będzie, gdy przyjdzie w chwale swojej i Ojca, i aniołów świętych."*

4. Duch Boży jak napisano jest podzielny i dystrybuowalny - osoba, byt świadomy i inteligentny nie może być podzielny i rozdzielany pomiędzy ludzi.

4Moj 11:25 *bw „I zstąpił Pan w obłoku, i przemówił do niego. Wziął też nieco z ducha, który był w nim, i złożył na siedemdziesięciu starszych mężach. A gdy duch spoczął na nich, prorokowali, co im się potem już nie zdarzyło.”*

Joel 2:28 *bg „A potem wyleję Ducha mego na wszelkie ciało, a prorokować będą synowie wasi i córki wasze; starcom waszym sny się śnić będą, a młodzieńcy wasi widzenia widzieć będą.”*

i takie prorokowane wydarzenie rozdzielania ducha bożego pośród wierzących opisano w Dziejach Apostolskich. Rozumieć to możemy, że duch boży (duch pochodzący od Boga) jako moc i działanie może być przekazany wielu osobom.

5. Jasno napisano, że duch święty jest dawany ludziom przez Boga.

Boska "osoba" nie może być dawana przez drugą boską "osobę", ponieważ dawca musi być wyższy od dawanego.

6. Jan 7:39 *bw "A to mówił o Duchu, którego mieli otrzymać ci, którzy w niego uwierzyli; albowiem Duch Święty nie był jeszcze dany, gdyż Jezus nie był jeszcze uwielbiony."*

Dokonano tutaj subtelnej korupcji tekstu greckiego, w którym nie występuje słowo "dać". Zgodnie z greckim zapisem tego wersetu drugie zdanie powinno brzmieć:

"jeszcze bowiem nie było Ducha, gdyż Jezus nie został jeszcze uwielbiony"

Jeśli "duch św." byłby osobą obecną od zawsze, to dlaczego jest napisane, że jeszcze go nie ma. Możemy to zrozumieć tylko wtedy gdy przyjmiemy, że duch św. nie jest odrębnym bytem, osobą, lecz raczej darem Bożym napełniającym mocą Jego lud.

7. Duch święty nigdy nie jest wielbiony, czczony tak jak Ojciec i Syn są i żaden werset Pisma nie nakazuje tego robić.

8. W pozdrowieniach rozpoczynających listy Paweł nie pisze o "duchu św."

Rz 1:7 *bw "wszystkim, którzy jesteście w Rzymie, umiłowanym Boga, powołanym świętym: Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa."*

1Kor 1:3 *bw "Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa."*

Gal 1:3 *bw "Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa,"*

Nigdzie w Biblii "duch św." nie przesyła pozdrowień Kościołowi gdyż nie istnieje jako odrębny od Boga i Jezusa byt. Kiedy Paweł dołącza w swoich pozdrowieniach jakieś inne osoby to nie jest to nigdy "duch święty".

9. Jeśli "duch św," byłby osobą trójcy to mielibyśmy z nim społeczność, jednak Jan nie pisze o społeczności z "duchem św."

1Jan 1:3 bw "co widzieliśmy i słyszeliśmy, to i wam zwiastujemy, abyście i wy społeczność z nami mieli. A społeczność nasza jest społecznością z Ojcem i z Synem jego, Jezusem Chrystusem".

10. W Świętym Mieście opisanym w Apokalipsie wymienieni są Bóg i Jezus Chrystus, każdy z nich siedzi na swym tronie:

Ap. 22:1 bw "I pokazał mi rzekę wody żywota, czystą jak kryształ, wypływającą z tronu Boga i Baranka."

Gdyby "duch św." był współwiecznym elementem trójcy, dziwnym wydaje się, że nie ma tronu swej władzy.

11. Gdy Jezus się modli, kieruje swą modlitwą do Ojca

Jan 17:1 bw "To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: Ojcze! Nadeszła godzina; uwielbij Syna swego, aby Syn uwielbił ciebie;"

Jezus uczy także swoich uczniów aby się modlili do Ojca:

Mat 6:9 bw "A wy tak się módlcie: Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię twoje,"

Nie wspomina Jezus o modlitwie do "ducha św."

12. Jezus modli się do Ojca nazywając Go Jedynym Prawdziwym Bogiem nie wspominając o "duchu św.":

Jan 17:3 bw "A to jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś."

13. Jeśli niektórzy twierdzą, że "duch prawdy" jest osobą:

Jan 14:17 bw „Ducha prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i nie zna; wy go znacie, bo przebywa wśród was i w was będzie."

to duch fałszu też powinien być osobą:

1Jan 4:6 bw „My jesteśmy z Boga; kto zna Boga, słucha nas, kto nie jest z Boga, nie słucha nas. Po tym poznajemy ducha prawdy i ducha fałszu."

14. *2Jan 1:9 bw "Kto się za daleko zapędza i nie trzyma się nauki Chrystusowej, nie ma Boga. Kto trwa w niej, ten ma i Ojca, i Syna."*

Dlaczego Jan nie wymienia "trzeciej osoby" jako tej, którą mają ci, którzy trzymają się nauki chrystusowej?

15. Duch święty nie kocha Jezusa?

Jan 3:35 bw "Ojciec miłuje Syna i wszystko oddał w jego ręce."

16. Jeśli duch który jest z Boga jest bytem osobowym to duch świata jakim jest? W tym wersecie przeciwstawiono oba nieosobowe duchy sobie.

1Kor 2:12 bw "A myśmy otrzymali nie ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, abyśmy wiedzieli, czym nas Bóg łaskawie obdarzył."

17. Jeśli duch święty miałby być osobą to jak zanurzyć się można w osobie:

Mat 3:11 bw "Ja was chrzczę (zanurzam) wodą, ku upamiętaniu, ale Ten, który po mnie idzie, jest mocniejszy niż ja; jemu nie jestem godzien i

sandałów nosić; On was chrzcić (zanurzać) będzie Duchem Świętym i ogniem."

18. Duch święty jest mierzalny, ilość jego może być różna, czy może być różna ilość osoby:

Jan 3:34 **bw "Albowiem Ten, którego posłał Bóg, głosi Słowa Boże; gdyż Bóg udziela Ducha bez miary.**

19. Duch św. którego otrzymał Jezus jest mocą:

Jezus jest ochrzczony duchem świętym:

Mar 1:10 **bw "I zaraz, kiedy wychodził z wody, ujrzał rozstępujące się niebiosa i Ducha nań zstępującego jako gołębic."**

a chwilę potem naucza jako moc mający:

Mar 1:27 **"A wszyscy się zdumieli, tak że jeden drugiego pytał: «Co to jest? Nowa jakaś nauka z mocą. Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są Mu posłuszne»."**

Mat 7:29 **"Albowiem uczył je jako moc mający, a nie jak ich uczeni w Piśmie."**

Gdy człowiek rodzi się na nowo z Bożego Ducha, nie otrzymuje "osoby" ale raczej boską moc i głęboką wiarę w Boga, dawaną ludziom by zmienić ich w podobieństwo Jezusa Chrystusa. Ten dar jest opisany w Piśmie wieloma terminami: "duch święty" "duch" "duch boży" "duch chrystusowy" "duch Pana" "duch prawdy" "duch synostwa" "duch obietnicy" lecz także jako "nowy człowiek" czy "boska natura".

Żadne z tych określeń nie sugeruje aby ten dar był osobą. Nauczanie jakoby dar był bytem osobowym nie ma umocowania w Biblii ale jest także niezrozumiałe dla racjonalnego ludzkiego umysłu. Zacytujmy Buzzarda i Huntinga z książki "Doktryna trójcy..." w tłumaczeniu Artura Olczykowskiego:

"Duch Święty, Duch prawdy, jest umysłem, usposobieniem stwórcy, do którego, dzięki jego łasce, ma dostęp cierpiąca ludzkość. Ten dostęp do Ducha Świętego znajdujemy w słowach Jezusa, które są „duchem i życiem” (Jana 6:63). Chrześcijanie posiadają namaszczenie, które przekazuje im prawdziwą naukę, strzeże ich przed destruktywnymi kłamstwami złego i uzdalnia do pozostawania w jedności z Chrystusem (1 Jana 2:27). Wydaje się nam, że kiedy nasza uwaga zostaje skierowana na kwestię tego, czy Duch Święty jest trzecią osobą Boga, jego prawdziwa rola zostaje zaciemniona. Najistotniejsze w niej zaś jest to, że Duch jest stwórczą i komunikacyjną funkcją samego Boga, który otwiera swe serce przed stworzeniem. Wyrażenie „Duch mówi” nie różni się do wyrażenia „Bóg mówi”. Słowo, mądrość i duch są ściśle powiązane. Są one boskimi atrybutami Jednego Boga, nie osobami różnymi od niego. Definiowanie Ducha jako trzeciej osoby jest błędem. Wzbudza wiele teoretycznych problemów (o katastrofalnych skutkach). Problemy te powstają, kiedy boskie atrybuty (które czasami są w Biblii personifikowane) rozumie się jako osoby."

"Boży duch jest jego świętym intelektem, charakterem i usposobieniem, wykładnikiem planu i zamiaru jego serca. Poprzez Ducha jesteśmy zaproszeni do uczestnictwa w tym obszarze boskiej aktywności, stajemy się „świętymi, jak Bóg jest święty”, i zostajemy dopuszczeni do sekretów zamierzeń, które pragnie on z nami dzielić: „Tajemnica Pańska objawiona jest tym, którzy się go boją, a przymierze swoje oznajmuje im” (Ps. 25:14 BG).

Nie widzę żadnego uzasadnienia abyśmy rozprawiali o jakoby dodatkowej osobie bóstwa trójcy, czy o byciu odrębnym od Boga. Słowa "ruach" i "pneuma" stosowane w terminie, znanym wśród zwolenników dzielenia Jedyne go na jakoweś hipostatyczne byty, jako "duch święty" służą w hebrajskim języku Starego Testamentu jak i w greckiej koine nowotestamentowej do określenia zjawisk, zdarzeń, działań, sił i powodów, których efekty są widoczne lub odczuwalne, a których przyczyna jest niewidzialna. Dotyczą w szczególności aktywnego działania Jedyne go Boga wśród ludzi i na ludzi, tego, co od Boga otrzymujemy, a co pobudza nas do działania, do czynów i słów. Duch święty jest także imieniem Boga manifestującego swoje istnienie w działaniu przez nas odczuwalnym. Określenia te dotyczą także niewidzialnych cech człowieka stanowiących o jego życiowej sile, stanie umysłu czy poddaniu się bożemu działaniu, dotyczą także innych czynników mających wpływ na nas i otaczającą nas rzeczywistość, w tym także zjawisk przyrody. Pismo nie naucza nas o trzeciej osobie trójcy, czy o duchu świętym jako odrębnym, samodzielny m i świadomy m bycie. Poddawajmy się, więc tchnieniu, woli i działaniu naszego Ojca, naszego Jedyne go Boga, prosimy o dary, które nam może dać, pamiętając, że:

"Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus."

„ jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich."

"Kto się za daleko zapędza i nie trzyma się nauki Chrystusowej, nie ma Boga. Kto trwa w niej, ten ma i Ojca, i Syna."

"co widzieliśmy i słyszeliśmy, to i wam zwiastujemy, abyście i wy społeczność z nami mieli. A społeczność nasza jest społecznością z Ojcem i z Synem jego, Jezusem Chrystusem".

ODPÓR DOWODÓW TRYNITARNYCH

49. Ponieważ określenie „Syn Boży” w Biblii jest tytułem królów, sędziów, narodu izraelskiego i tych którzy chodzą w Duchu Bożym, nie zaś określeniem natury.

Hiob 2:1 "A kiedy [znowu] pewnego dnia synowie Boży przyszli, aby stawić się przed JHWH, przyszedł z nimi szatan, by także stawić się przed Jahwe. "

Hiob 38:7 "Czy chórem śpiewały gwiazdy poranne i radowali się wszyscy synowie Boży?"

I Moj 6:2 "Że, widząc synowie Boży córki ludzkie, iż były piękne, brali je sobie za żony, ze wszystkich, które sobie upodobali.

Ps 89:7 "Bo któż na obłokach będzie równy Panu (JHWH), któż wśród synów Bożych będzie do Pana podobny?"

Ps 29:1 "Psalm Dawidowy. Oddajcie Panu (JHWH), synowie Boży, Oddajcie Panu

chwałę i moc!"

Luk 3:38 "syna Enosa, syna Seta, syna Adama, syna Bożego."

2 Mojż 4:22 " I powiesz do faraona: Tak mówi Pan (JHWH): Moim synem pierworodnym jest Izrael."

Rzym 8:14 18 "Bo którzykolwiek Duchem Bożym prowadzeni bywają, ci są synami Bożymi. Gdyżście nie wzięli ducha niewoli znowu ku bojaźni, aleście wzięli Ducha przysposobienia synowskiego, przez którego wołamy: Abba, to jest Ojczy! Tenże duch poświadcza duchowi naszemu, iż jesteśmy dziećmi Bożymi. A jeśli dziećmi, tedy i dziedzicami, dziedzicami wprawdzie Bożymi, a spóldziedzicami Chrystusowymi, jeżeli tylko z nim cierpimy, abyśmy też z nim byli uwielbieni.

Rz 9:26 bw i będzie tak, że na tym miejscu, gdzie im powiedziano: Nie jesteście ludem moim - nazwani będą synami Boga żywego.

Ps. 82:6 Rzekłem: Wyście bogami i wy wszyscy jesteście synami Najwyższego.

50. Ponieważ tekst z Iz 9:5 o "Bogu mocnym" nie oznacza, że Jezus jest Bogiem JHWH

Iz 9:5 Bw „Albowiem dziecię narodziło się nam, syn jest nam dany i spocznie władza na jego ramieniu, i nazwą go: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.”

w innym tłumaczeniu:

Iz 9:5 Biblia poznańska "Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany. Na Jego barkach władza spoczywa. I nazwane będzie imieniem: Cudowny Doradca, Bóg mocny, Ojciec wieczności, Książę pokoju "

Dziecię BEDZIE nazwane imieniem ... Wyraźnie tutaj jest mowa o czasie przyszłym, więc to jeszcze się nie wydarzyło, gdyby mowa była o odwiecznym Bogu Jedynym to nie może być użyty czas przyszły gdyż Bóg jest ZAWSZE.

Jest też napisane, że Ten, który takie imię otrzyma "narodził się" - Bóg Wszechmocny nie rodzi się.

Bóg mocny - hebr. "el gibbor". Słowo "el" nie jest jednoznacznie przypisane Bogu, jest to słowo "el" odnoszone do ludzi z wielką władzą, aniołów, bogów pogańskich, używane jako część imienia bożków, użyte aby podkreślić potęgę natury np. gór, czy drzew, jest także odnoszone do Jedynego Boga.

Przytoczymy tylko kilka przykładów z bardzo wielu:

2Moj 34:14 bw "Gdyż nie będziesz się kłaniał innemu bogu (el). Albowiem Pan, którego imię jest 'Zazdrosny', jest Bogiem zazdrosnym."

Iz 44:10 bw "Któż wytwarza bóstwo (el) i odlewa balwana, który na nic się nie zda? "

1Moj 14:6 bw "i Chorytów w ich górach Seir aż do El-Paran, które jest na granicy pustyni. "

Ps 80:11 bg "Okryte są góry cieniem jej, a gałęzie jej jako najwyższe (el) cedry." - w innych tłumaczeniach "boże cedry"

Ez 31:11 bw "dlatego wydam go w ręce mocarza (el) wśród narodów, aby z nim postąpił według jego bezbożności i zniszczył go.",

także w:

Ez 32:21 bt "Wtedy powiedzą do niego mocarni bohaterowie (elei gibborim - liczba mnoga el gibbor) ze środka Szeolu: razem ze swymi pomocnikami zstępują do dołu i będą leżeć wśród nieobrzezanych, razem z tymi, których miecz pobije."

Jeśli spojrzymy na ten werset z perspektywy całej Biblii słusznym wydaje się oddanie "el gibbor" jako: "mocarny bohater" tak jak i w Ez. 32:21 zostało to oddane.

Izaak Cylkow znawca języka hebrajskiego i polskiego, tłumacz Biblii oddał ten werset: "Bo dziecię narodziło się nam, chłopię dane nam zostało, a złożoną jest władza na ramieniu jego, i nazwą imię jego: znamienitym radcą, boskim bohaterem, patriarchą wiecznym, księciem pokoju"

51. Ponieważ „Kto mnie widzi, widzi Ojca, który mnie posłał” nie oznacza, że apostołowie widzieli Boga,

bo apostoł Paweł zaświadcza już po tym fakcie, że „Boga nikt nigdy nie widział i widzieć nie może”. Tak jak Bóg objawił się w gorejącym krzaku, poprzez anioła, który siłował się z Jakubem, tak też (najpełniej) objawił się przez Jezusa, ale nie oznacza to, że krzak, anioł i Jezus są tym Bogiem.

5 Moj. 5:4-6

4. Twarzą w twarz Pan z wami mówił na górze z ognia.

5. Ja zaś stałem wówczas pomiędzy Panem a wami, aby wam obwieszczać słowo Pana, gdyż baliście się ognia i nie wstąpiliście na górę. I rzekł:

6. Jam jest Pan, Bóg twój, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli.
(BW)

Dz.Ap. 7:37-38

37. To jest ten Mojżesz, który powiedział synom Izraela: Proroka jak ja wzbudzi wam Pan spośród braci waszych.

38. On ci to w czasie zgromadzenia na pustyni pośredniczył między aniołem, który do niego mówił na górze Synaj, a ojcami naszymi, on też otrzymał słowa żywota, aby je nam przekazać.

(BW)

W V Księdze Mojżeszowej wyraźnie mamy napisane, że Mojżesz rozmawiał z Bogiem "twarzą w twarz". Tymczasem Dzieje Apostolskie dają wytłumaczenie, że Mojżesz pośredniczył między aniołami a ludem. Jest to jasny dowód, że Boga widzieć nie można. Anioł, który przemawiał do Mojżesza nie był Bogiem, a jednak Mojżesz rozmawiał z Bogiem.

Podobnie i Jezus jest odbiciem Jedyne Boga Ojca. Tym bardziej, że jest On drugim Adamem. Adam został stworzony na obraz Boży.

My, za Adamem nie jesteśmy już pełnym obrazem Boga, gdyż mamy skłonność do grzechu, Jezus zaś był sprawiedliwym, dlatego stał się drugim Adamem.

52. Ponieważ określenia „Uczyńmy człowieka na nasz obraz...” i temu podobne nie oznaczają, że Bóg jest w kilku osobach.

PLURALIS MAIESTATIS

1 Moj 42,30 napisano o Józefie że był "adone" Egiptu. "adone" czyli "panowie", Józef jest jeden choć użyto wobec niego liczby mnogiej

W Pieśni nad pieśniami 1:11 oblubieniec mówi "Zrobimy ci klejnoty złote, nabijane srebrem. " - jeden oblubieniec mówi w liczbie mnogiej o sobie.

Ezdrasza 7:21 - Artakserkes - liczba mnoga

Kolejne argumenty:

Iz 6:1-2 bw "W roku śmierci króla Uzjasza widziałem Pana siedzącego na tronie wysokim i wyniosłym, a kraj jego szaty wypełniał świątynię. Jego orszak stanowiły serafy, z których każdy miał po sześć skrzydeł, dwoma zakrywał swoją twarz, dwoma zakrywał swoje nogi i na dwóch latał."

a w dalszych wersetach jest : Iz 6:8 bg "Potemem słyszał głos Pana mówiącego: Kogoż poślę? a kto nam pójdzie? Tedy m rzekł: Otom ja, poślij mię." - zgodnie z tymi wersetami "nam" jest użyte wobec Boga i aniołów.

Job 38:4 7 bw "Gdzie byłeś, gdy zakładałem ziemię? Powiedz, jeśli wiesz i rozumiesz. Kto wyznaczył jej rozmiary? Czy wiesz? Albo kto rozciągnął nad nią sznur mierniczy? Na czym są osadzone jej filary albo kto założył jej kamień węgielny? Gdy gwiazdy poranne chórem radośnie się odezwały i okrzyk wydali wszyscy synowie Boży?" - gdy Bóg tworzył świat towarzyszyli mu "synowie boży" - aniołowie, nie zaś jeden przedwieczny Syn Boży.

53. Ponieważ „ego eimi” (gr. ja jestem) którego Jezus używał nie odnosi się do tego, że nazywał siebie Bogiem JHWH.

Gdy powiedział "ego eimi" i upadli przed nim na twarz, to dlatego, że wcześniej witali Go jako Króla i Mesjasza i takiemu Mesjaszowi i Królowi oddali pokłon.

"ego eimi" znaczy "ja jestem" i występuje w NT w innych miejscach wcale nie oznaczając Imienia Bożego np. uzdrowiony ślepiec mówi: *Jan 9:9 Jedni twierdzili: «Tak, to jest ten», a inni przeczyli: «Nie, jest tylko do tamtego podobny». On zaś mówił: «ja jestem».* Użyte jest tutaj to samo wyrażenie "ego eimi" - "ja jestem".

Słowa "ego eimi" znaczą po prostu "ja jestem" i występują w NT w innych miejscach, wcale nie oznaczając Imienia Bożego JHWH np. uzdrowiony ślepiec mówi: *Jan 9:9 Jedni twierdzili: «Tak, to jest ten», a inni przeczyli: «Nie, jest tylko do tamtego podobny». On zaś mówił: «ja jestem».*

Użyte jest tutaj to samo wyrażenie "ego eimi" - "ja jestem".

Gdybym mówił po grecku, że „ja jestem człowiekiem” też bym użył „ego eimi”.

Niezwykle naiwne jest myślenie i głupio strasznie brzmi jeżeli będziemy rozumieć, że Jezus powiedział: „Zanim Abraham był JHWH”.

Zbadajmy więc kontekst w jakim to Jezus wypowiedział.

Cały werset z J 8:58-59 jest wyrwany z kontekstu, z rozmowy Jezusa z Żydami, która rozpoczyna się od 8,31 a kończy na 8,59.

I co ciekawe w tej całej dyskusji Jezus mówi, że jest człowiekiem.

Spójrzmy J 8,40: „Lecz teraz chcecie zabić mnie, człowieka, który wam mówił prawdę, którą usłyszałem od Boga”

Jezus jest człowiekiem, który mówił prawdę jaką usłyszał od Boga.

Gdy zaś przytacza słowa o Abrahamie, mówi, że „Abraham, ojciec wasz, cieszył się, że miał oglądać dzień mój, i oglądał, i radował się”.

Spójrzmy co miał Jezus na myśli. Otóż Abraham miał zapowiedziane przez Boga, że ustanowi z nim przymierze przez jego potomstwo, że z jego potomstwa będą pochodzić królowie. Patrz I Mojż. 17,4-7.

I to wypełniło się w Jezusie. Jezus potomek Abrahama jest Królem i przez niego zawarte zostało nowe przymierze.

Co potwierdza Ewangelista Mateusz, ewidentnie wykazując, że Jezus Mesjasz jest zgodnie z zapowiedzią Bożą „Jezusa Chrystusa (Mesjasza), syna Dawidowego, syna

Abrahamowego” (Mt 1,1)

Co więcej hebrajskie tłumaczenie Nowego Testamentu w żadnym razie nie wstawia nigdzie w miejsce „ego eimi” Imienia Bożego, ani w wersji tetragramu, ani jako „Haszem”, lecz dosłownie przedstawia to jako:

„Zanim Abraham Ja”

אָוה ינא מהרבא תויה ברטב מכל רמא ינא וְמא עושי מהילא רמאיו:

JEST JA ABRAHAM PRZED(ZANIM) ---- ----

Wszelkie zatem wyrażenia „ego eimi” oznaczają po prostu, że Jezus potwierdza swoje mesjaństwo.

Należy to rozumieć następująco:

„Ja jestem Mesjaszem”, „Ja jestem tym, którego zapowiadano” itp.

Nie zaś, że pobożny Żyd Jezus mówił o sobie, że jest JHWH, bo byłoby to godne politowania jak sam Trynitarz stwierdził.

54. Ponieważ chrzest w pierwotnym kościele odbywał się w imię Jezusa, nie w imię trójcowe.

Dz. Ap. 2:38 "A Piotr do nich: Upamiętajcie się i niechaj się każdy z was da ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego."

Dz.Ap. 8:12 "Zaś kiedy mężowie i niewiasty uwierzyli Filipowi głoszącemu Dobrą Nowinę odnośnie Królestwa Boga oraz Imienia Jezusa Chrystusa - zostawali ochrzczeni."

Dz. Ap. 22:16 " Zatem dlaczego teraz zwlekasz? Wstań, ochrzcij się i wzywając Imienia Pana, zmyj z siebie twoje grzechy."

10:48 Dz.Ap. "Zatem nakazał, by zostali oni ochrzczeni w Imieniu Pana. Wtedy poprosili go, aby pozostał kilka dni."

Rz 6:3 "Czyż nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, w śmierć jego zostaliśmy ochrzczeni?"

Słowa „idźcie i nauczajcie Chrzcząc je w imię Ojca i Syna...” jest najprawdopodobniej późniejszym dopiskiem.

Chrzest w imię trójcy:

Kilka ciekawych cytatów:

"Encyklopedia katolicka" (Gryglewicz F., Łukaszyk R., Sułowski Z., Wydawnictwo KUL, 1976, t.III, str. 354 - hasło "chrzest"):

"... obecnie teologowie biblijni przyjmują, że formuła trynitarna ma charakter redakcyjny, stanowi odbicie praktyki Kościoła Pierwotnego.

Jezus miał najprawdopodobniej zaznaczyć jedynie:

"udzielajcie im chrztu w imię moje" to znaczy na mój rozkaz, z mojej mocy, by odróżnić swój chrzest od chrztu Jana Chrzciciela."

Rzymsko-katolicki ksiądz, profesor Józef Kudasiewicz, w swej pracy pt.

"Jak zrozumieć Pismo Święte" (Redakcja Wydawnictw KUL, Lublin 1987, część III - "Jezus historii a Chrystus wiary" str. 106-107) niezwykle elegancko przyznaje:

"należy odróżnić autentyczne, pierwotne słowa Pana (ipsissima verba Jesu) od elementów interpretacyjno-redakcyjnych".

Ksiądz biskup Kazimierz Romaniuk zauważa:

"Znacznie częstsze są w Nowym Testamencie wzmianki o chrzcie 'w imię Jezusa Chrystusa' lub w imię Pana Jezusa. (...). Jego więc należało wspomnieć przede wszystkim podczas obrzędu przekazania życia neokatechumenowi (por. Dzieje Apostolskie 3, 15; 4, 12). Niewykluczone więc - to opinia większości dzisiejszych egzegetów - że formuła trynitarna jest tworem nieco późniejszym..." (Romaniuk K. "Sakramentologia biblijna" (str. 19, Wydawnictwo Salezjańskie, Warszawa 1994)

55. Ponieważ Prolog Jana nie mówi o tym, że Jezus jest Bogiem JHWH.

Jan nie mówi tutaj o jakimś przedwiecznym Logosie, lecz opowiada po prostu o Jezusie Mesjaszu. Cały ten prolog dotyczy człowieka Jezusa Mesjasza.

J 1,1 Na początku było Słowo, a Słowo było ku (u) Boga i Bogiem było Słowo.

Słowo początek (gr. ἀρχῆ archē) nie musi mieć znaczenia „wieczności” czy „odwieczności”, ale może, a nawet zwykle tak wskazuje, mieć znaczenie „początku w czasie”, w Janowym Prologu ma zaś znaczenie początku zwiastowania Ewangelii.

Dlaczego?

Po pierwsze:

Słowo „początek” nigdzie w Piśmie nie oznacza jakiegś przedwieczności.

Dajmy przykłady użycia tego słowa „archē”:

Mt 24,8 „Ale to wszystko tylko początek boleści.”

Mk 1,1 „Początek ewangelii o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym.”

etc.

Po drugie:

Jan w swoim liście (I List Jana) mówi w bardzo podobny sposób o początku

„Co było od początku, co słyszeliśmy, co oczami naszymi widzieliśmy, na co patrzyliśmy, czego ręce nasze dotykały, o Słowie żywota”.

I jak zobaczymy, nie chodzi mu o jakąś przedwieczność, lecz właśnie o początek Ewangelii. Spójrzmy:

Chyba nikt z tego nie wnioskuje, że uczniowie słyszeli, oczami widzieli, patrzyli i rękoma dotykali Słowo, czyli Jezusa w jakiegś odwieczności?

Po trzecie:

Ewangelia (czyli „dobra nowina”) ma na celu opowiedzieć dobrą nowinę o tym, że przyszedł obiecany Mesjasz. Nie było celem pisania Ewangelii wprowadzanie nowinek teologicznych o tym, że świat został stworzony przez preegzystującego Mesjasza, czy też mówienie o jakiegś nowej koncepcji, obcej Żydom. Dla Żydów, którymi byli i uczniowie, oczywistym było, że świat stworzył Bóg JHWH, wierzyli w to od tysięcy lat.

Słowo/Mowa/Mądrość (LOGOS)

Zgadzam się, że Słowem opisanym w Prologu Jana jest nasz Król Jezus Mesjasz.

Ale Jezus jest również Prawdą, Drogą, Światłością, Mądrością itd.

Są to określenia metaforyczne, personifikacja pewnych idei, pojęć, którymi ewangeliści nazywają Jezusa.

Ale jak dowiedliśmy to Słowo (zwane w Liście Jana Słowem Żywota) było na początku zwiastowania, na początku ewangelii, nie zaś w jakiejś odwieczności. Ponadto używanie w pierwszym wersecie wyrażenia „ku Bogu” jest jak najbardziej poprawne. A zatem wskazuje to w zgodzie z całym Pismem, że Jezus przedstawiony tu metaforycznie jako Słowo/Mowa/Mądrość/Nauka (Logos) kierował i kieruje nas ku Bogu, do Boga.

Co całkowicie koresponduje z wieloma wypowiedziami Jezusa i w ogóle z całym jego nauczaniem i zwiastowaniem.

Ponadto nazywanie go „bogiem” (używanie wielkich liter w tłumaczeniach Biblii jest arbitralne, gdyż greka koine, którą posługują się najstarsze manuskrypty nie rozróżnia wielkich i małych liter) jest również całkowicie słuszne i spójne ze Starym Testamentem.

Bogiem nad faraonem był Mojżesz (II Mojż. 7,1), „bogami” zwani są również aniołowie, ludzie (sam Jezus przywołuje Psalm w którym napisano o ludziach „bogami jesteście”), sędziowie, władcy.

Jezus był Bogiem w sensie posiadania potęgi, mocy (hebr. elohim), co już w poprzedniej refutacji wykazaliśmy. I nie wątpliwie był tym bogiem, bo czynił cuda, wskrzeszał ludzi, leczył chorych, wiatrom rozkazywał. Ale nigdzie tu nie napisane, że był Bogiem Jedynym, Bogiem JHWH, czyli Bogiem Wszchemogącym.

Bo słusznie pisze Paweł, że „Bo chociaż są tak zwani bogowie, czy to na niebie, czy na ziemi(...)dla nas istnieje tylko jeden Bóg Ojciec” (por. I Kor. 8,5-6)

Możemy zatem, zgodnie z holistycznym zrozumieniem Pisma, zgodnie z językiem greckim wyrozumieć w ten sposób pierwszy wers Prologu:

„Na początku wszystkiego czego tyczy się ta Ewangelia była Mowa/Słowo metaforycznie nauczający Jezus, który głosi Słowo/Naukę zwróconą ku Bogu Jedynemu i ten Jezus nauczający (Słowo) był bogiem, posiadał moc, potęgę”

Wyrażenie z Jana 1,14: „Słowo ciałem się stało” równie dobrze można przetłumaczyć „Słowo było ciałem”.

Greckie słowo „egeneto” dopuszcza taką możliwość, co na przykład widzimy w wersecie Ew. Łukasza 24,19:

αὶ εἶπεν αὐτοῖς• ποῖα; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ• τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ πάντος τοῦ λαοῦ,

„Rzekł im: Co? Oni zaś odpowiedzieli mu: Z Jezusem Nazareńskim, który był mężem, prorokiem mocarnym w czynie i w słowie przed Bogiem i wszystkim ludem”

Nijak tutaj nie pasuje tłumaczenie słówka „egeneto” na „stał się”. Więcej takich miejsc można pokazać.

Jeśliby nawet upierać się przy wyrażeniu „stało się” to również możemy to wyjaśnić bardzo jasno.

Słowo/Mowa, metaforycznie Jezus, „stało się ciałem” czyli „wypełniło się”. Zamieszkało wśród nas, nie w sensie prostacko rozumianego zamieszkania, lecz zamieszkania wśród wierzących, w ich umysłach. Uczniowie przyjęli naukę/mowę/słowo głoszone przez Mesjasza i ujrzeli Jego chwałę, gdy zobaczyli zmartwychwstałego.

No ale cóż, od wieków Kościół forsuje jedyną słuszną interpretację, a to przez błąd Justyna Męczennika, który za bardzo pojęcie filonowego Logosu w swoich apologiach uwydatniał. Błąd tak się mnożył i utwierdzał, bo padł na podatny grunt – pogańskich Hellenów.

